

پالتو

نيكولاى گوگول

ئاران موھەندیس

له ئینگلیزییەوه کردوویە بە کوردی

بە pdf كوردنى
Ktebkhana.pdf

پالتو

نيكولاي گوگول

لە زنجیره بلاوگراوهکانی

ناوەندی **غەزەلنوس** - بۆ چاپ و بلاوکردنەوه

زنجیره ی کتیب: (۲۰۸)

پالتۆ

نیکۆلای گوگۆل

تاران موهه نديس

لە ئینگلیزییەوه کردوویە بە کوردی

- بەرگ: باسم رهسام
- نهخشه‌سازی ناوه‌وه: غەزەلنوس
- رینووس و هه‌له‌چنی: غەزەلنوس
- بابەت: رۆمان
- چاپ: یه‌که‌م
- چاپخانه: تاران
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: (۲۵۰۰) دینار
- بلاوکار: ناوەندی **غەزەلنوس** - بۆ چاپ و بلاوکردنەوه

مافی له‌بەرگرتنەوه‌ی به‌هه‌موو شتیه‌یه‌ک پارێزراره‌وه بۆ ناوه‌ندی غەزەلنوس ©

سلیمانی - مه‌یدانی پاسه‌کانی تووی مه‌لیک - نهۆمی زه‌مینی بازاری کتیب

ژماره‌ی ته‌له‌فۆن: ۰۷۷۰۳۵۷۳۷۵۷

www.xazalrus.com

پالتو

نیکولای گوگول

ئاران موھەندیس

لە ئینگلیزییەوێ کردووێ بە کوردی

چاپی یەكەم

۲۰۱۷

وتەيەك

بە گشتى و بە راي خودى رۈوسەكان، پالتۇ يەككە لە شاكارەكانى نەتەوہى ناوبراۋ. بۇ چەندىن زمان وەرگىرراۋە و بە ھەموو ئەو زمانانەش خراۋەتە سەر شاشەى سىنەماكان و تەختى شانۇكان. لە كوردستانىش تىپى شانۇى پىشەرەو بە ھاوكارىى وەرگىرراناكەى مامۇستاي بەرپىز جەمال نەبەز، بە شىۋازىكى جوان و رۇلبىنىنىكى كارامەى ئەكتەرەكان ئەم چىرۇكەيان لە فىلمىكدا بەرجهستە كرد.

سىمبولىزمىكى يەكجار بىۋىنە و قوول لەم چىرۇكە سادەيەدا بەرجهستە بووہ. گوگۇل كە خۇى لە بەرپۇەبەرايەتییەكدا بۇ ماۋەيەك كاریكى فەرمىى پى سپىرراۋە، رقىكى يەكجار قوولى بەرامبەر ئەو جیھانە ماترىالیستە لە لا دروست بووہ كە حكومەتەكەى بەسەر خەلكەكەيدا سەپاندوویەتى، باۋەرى و ابوو

حکومه ته کان که هاتوون و چوون، سه رتاپا
شکستخواردوو بوون. ئەوه زانراوه که گوگۆل
لایهنگری هه ندیک سیاسه تی ئەو سه رده مه ی کردوو و
له هه مان کاتدا به توندی دژایه تی هه ندیک سیاسه تی
تری کردوو، به م پییه، ده بییت هه میشه ترسیکی
هه بوو بییت که بتوانییت به زمانیکی راسته وخو
نووسینه کانی چاپ بکات، به لام ئەمه ریی لی نه گرتوو
له ریی سیمبولیزمه وه ئەو راستیه ناشیرینه ی
بیروکراسی پیته رسبۆرگ و هه موو ولاتی رووسیا به و
شیوازه دراماتیک و که میک ته نزاوییه ده ربیرییت.

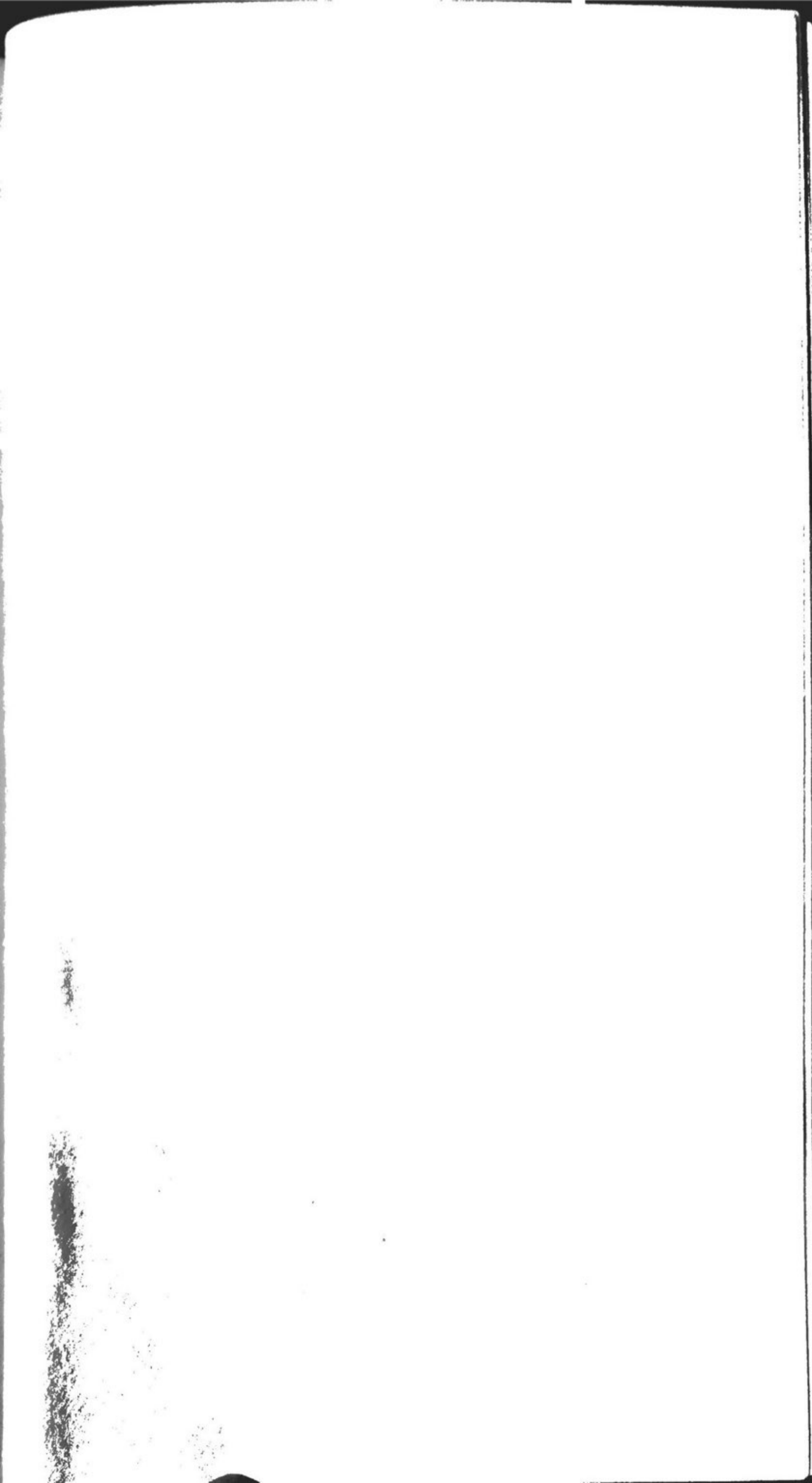
هاوکات چهند ره گه زیکی کۆمۆنیزم به دی ده کریت که
ئەو کات وهک بیروکه یه کی نوی هاتبووه کایه وه و
ئاشکرا نییه گوگۆل هه تا چهند به م فهلسه فه یه ئاشنا
بووه که دواتر ریپره وی سیاسی و کولتووری و
کۆمه لایه تی جیهانی گۆری. گوگۆل که دژایه تی
سیسته می مۆنارکی ده کرد و له هه مان کاتدا تا
را ده یه ک لایهنگری کلیسای ئورثو دۆکسی ده کرد،
هینده ی تر مه زهنده کردنی بوچوونی ئەوی بو کۆمۆنیزم
ته ماوی کردوو. هه رچۆنیک بییت، ئەم چیرۆکه ی
گوگۆل نموونه ی "ریالیزمی مرویی" هه و هه ست به
تۆنیک مروقدۆستانه ده کریت.

ئەکاکی پرۆتاگۆنیستی ئەم چیرۆکه سیمبولی خه لکی
رووسیای ئەو سه رده مه یه و پالتۆ شره که ی که له
به ریدایه، وهک پیشبینیکردنی کۆتاییه اتنی حکومه ته که ی

ئەو كاتە دىتە پىش چاوى كە رەنگى پىوہ نەماوہ و
ھاتنە كايەى حكومەتىكى نويىە كە ھىچ شتىكى باشتىرى
لى پىشبينى ناكريت ئەگەر خراپەى لى پىشبينى نەكرىت.
ئەو حكومەتەكەى كە پىشتر وەك پالتوكەى ئەكاكى بە
جۆرىك ئىشەكەى خوى دەكرد، ئىستا دەبىت بە
ھەنگاويكى ئەستەم ھەولى گۆرىنى بدرىت، ئەكاكىش
گۆرىنى پالتوكەى زور بۇ ئەستەم دەبىت. دەريايەك لە
قوولى مانا و لە سادەىى چىرۆك.

بۇ دەستكەوتنى كىبىبى زىاتر
فۆلۆمان بكن لە ئىنستاگرام

@ktebkhana.pdf

له دىپارتمانى ... باشتره ناوى دىپارتمانكه نههينين.
هيچ شتيك نهوهندهى ئەم دىپارتمان و كهتیبه و
ئوفيسانه داخ ناخه نه دلّه وه - به كورتى، مه بهست له
شوينه فهرميه كانه. له م رۆژه دا كه سه كان پييان وايه
ئه گهر ئابرووى خويان بچيت، ئابرووى هه موو كومه لگا
دهچيت. نازانم چ شارىكه، به لام ده لين له م ماويه دا له
كاربه ده ستيكى پوليسه وه سكالايه ك هاتووه كه
فهرمانه كانى حكومهت به جى نههينراون و ناوى خوشى
به باش باس نه كراوه. وهك به لگه يه ك له گه ل سكالاكه دا،
كتيبيكى گهوره ي له گه لدا بوو كه له هه ر ده لاپه ريه كدا
كاربه ده ستيكى پوليس دهرده كه وت، ته نانهت له هه نديك
شوينيشدا به سه رخوشى به رجه سته كرابوو. له بهر
ئه وه، بو ئه وه ي بيزارى لى نه بيته وه، باشتره به و
دىپارتمان ه ي باسى ده كه ين، بليين دىپارتمانىك. كه واته،

له ديار تمانیکدا فه رمانبه ریک هه بوو؛ فه رمانبه ریکی زور
 ديار نه بوو - کورت و روخساری که میک زبر و کون
 بوو، قژی که میک سوور، چاویشی که میک لاواز بوو، له
 پیشه وه قژی که میک روو تا بووه وه، هه ردوو روومه تی
 چرچ بوو بوون و شیوه شی له بابه تی ... بوو. خه تای
 ئەو نه بوو! که شوه وه ای پیته رسبورگ خه تبار بوو.
 پله ی کاره که شی (سه ره تا ده بیت پله ی مروف باس
 بکریت) ئەوه بوو که پیمان دهوت ئەندامی کۆمیتە ی
 هه می شه یی و له وی بوو چه ندین نووسه ر گالته یان پی
 ده کرد، ئەوانه ی که خویان ده رده خست و خویان به
 شایانی پیا هه لدان ده زانی دژ به وانه ی که نه یان ده توانی
 وه لام بده نه وه. نازناوی فه رمانبه ره که باشماکنه. به
 ناوه که دا ئاشکرا دیاره که له باشماکه وه هاتوو، یا خود
 "پیلاو"؛ به لام که ی له کوئی و به چ شیوازیک له
 باشماکه وه هاتوو - که س نازانیت. باوکی و باپیری و
 ته نانه ت زاواکه شی و هه موو باشماکنه کان به پووته وه
 ده سوورانه وه و له سالیکیدا سی جار بنه که یان ده گوپی.
 ناوی ئەکاکی ئەکاکیفیچ بوو. له وانه یه ئەم ناوه که میک
 نامۆ و سه یر بیته گوئی خوینەر، به لام ده توانیت دلنیا
 بیت که هیچ سه یر نه بوو، به لکو رووداو و هه لکه وتی

وہا پروویان دا کہ مه حال بوو ناویکی تری پی بدریت
و بہم شیوہیہ ہاتہ کایہ وہ۔

ئہ کاکی ئہ کاکایچیچ، ئہ گہر لہ بیرم بییت، لہ شہوی
بیستوسی مانگی نازاردا چاوی بہ دنیا ہلہینا. دایکی
کوچکردووی کہ بیوہ ژنی فہرمانبہریک بوو و
ئافرہتیکی زور باش بوو، بریاری دا مندالہ کہ لہ ئاو
ہلہکیشریت. دایکی ہیشتا لہ سہر سیسہ مہ کہی
بہ رامبہر دہرگا کہ پال کہ وتبوو، لای دہستہ راستیشیہ وہ
باوکسالارہ کہ و ہستابوو، پیاویکی یہ کجار باش بہ ناوی
ئیقان ئیقانوچیچ ئیروشکن کہ لہ سیناتی ولاتدا سہرؤکی
فہرمانبہران بوو، دایکسالارہ کہ ش کہ ہاوسہری
پولیسیک و ئافرہتیکی یہ کجار نہ فسبہرز بوو، ناوی
ئارینا سیمیونوفا بیلوبریوشکوفا بوو. دایکی مندالہ کہ
سی ناوی بو پیشنیاز کرا و بہ دہست خوئی بوو ہہر
کامیکیان ہلہبرییت: موکی، سووسی، یاخود مندالہ کہ بہ
ہوی شہ ہیدیکہ وہ ناو بنی خوژدازات. ئافرہتہ کہ بیری
کردہ وہ "نہ خیر، ئہ وانہ چ ناویکن؟" بو ئہ وہی قایلی
بکہن، چہ نہ لاپہرہیہ کی تری رورژمیرہ کہ یان
ہلہدایہ وہ؛ دووبارہ سی ناوی تر دہرکہ وتن: تریفیلی،
دولا، قاراخاسی. ئافرہتہ پیرہ کہ وتی: "چ سزایہ کن ئہ و

ناوانه، به راستی، هه‌رگیز له و ناوانه‌م نه‌بیستوو. خۆزگه‌ قارادات و قارۆخ ده‌بوو، نه‌ک تریفیلی و قاراخاسی. "لاپه‌ره‌یه‌کی تریشیان هه‌لدایه‌وه: پاڤسیکاخی و قاختیسی ده‌رکه‌وتن. ئافره‌ته‌ پیره‌که‌ وتی "ئیسنا پروونه، دیاره‌ چاره‌نووسی خۆیه‌تی. مادام وایه، باشتره‌ به‌ ناوی باوکیه‌وه‌ ناو بنییت. باوکی ناوی ئه‌کاکی بوو، که‌واته‌ با کورپه‌که‌ش ئه‌کاکی بییت." به‌م شیوه‌یه‌، ئه‌کاکی ئه‌کاکایچی هاته‌ ئاراوه‌. که‌ منداله‌که‌ له‌ ئاو هه‌لده‌کیشرا، که‌وته‌ گریان و روخساری به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌رده‌خست که‌ پیشبینی ده‌کرد بییت به‌ ئه‌ندامی کۆمیته‌. به‌م شیوه‌یه‌ بوو. ئه‌مه‌مان بۆیه‌ باس کرد، بۆ ئه‌وه‌ی خوینهر بزانییت که‌ شته‌که‌ پێویستی کرد و ناوانی منداله‌که‌ به‌ هه‌ر ناویکی تر مه‌حال بوو.

که‌ی و له‌ چ کاتی‌کدا پێی نایه‌ ناو دیپارتمان‌ه‌که‌وه‌ و کۆ وه‌ری گرت، که‌س بییری نایه‌ت. به‌لام چه‌ندین به‌رپوه‌به‌ر و که‌سی بالا‌هاتن و چوون، ئه‌م هه‌ر له‌و شوینهدا ده‌بینرا، له‌ هه‌مان پۆستدا، به‌ هه‌مان تواناوه‌، هه‌مان فه‌رمانبه‌ری کۆپیکردن، به‌ شیوازیک، که‌ پاش ماوه‌یه‌ک وایان ده‌زانی که‌ خۆی به‌م شیوه‌یه‌ هاتوو‌ته‌ دنیاوه‌، به‌م پۆشاکه‌وه‌ و به‌م سه‌ره‌ رووتاو‌یه‌وه‌. له‌

دیارتمانہ کہدا ہیچ ریژیکی لی نہدہگیرا. کارگوزارہکان
نہک ہر لہ بہری ہلنہدہستان، بہلکو تہماشاشیان
نہدہکرد، وہک ئوہی میٹیک بہ ژووری پرسگہکہدا
فریبت. ئوانہی لہ سہروو خوہوہ بوون، بہ ساردی
و زوردارانہ مامہلہیان لہگہل دہکرد. ہنڈیک لہ
یاریدہدہرہکانی فہرمانبہریکی بالا کاغہزہکانیان فری
دہدایہ بہردہمی بہبی ئوہی بلین "کوپییان بکہ"، یاخود
"ئہمہ کہسیکی بچکولہ و سہرنجراکیشہ"، یاخود ہر
قسہیہکی جوان و خوش بکہن کہ لہ ئوفیسہ
ریکوپییکہکاندا بووہ بہ نہریت. وہریشی دہگرتن و بہبی
ئوہی گرنگی بدات بہوہی کہ فری داوہتہ بہردہمی
یاخود لہوہ بکولیتہوہ کہ ئایا مافی ئوہی ہہیہ یان نا.
پاشان تہماشای کاغہزہکانی دہکرد، دہستبہجی
دادہنیشٹ و کوپی دہکردن. فہرمانبہرہ گہنجہکان
گالتہیان پی دہکرد و پییان رادہبوارد ہتا ئو
سنوورہی کہ ئوفیسہکہ ری دہدا؛ لہ بہردہمی خویدا
ئو چیروکانہم بو دہگیرایہوہ کہ بوہی ہلہبہسترا بوون،
بو نمونہ، ئوہی کہ باسی ئافرہتی خاوہن زہویہکہی
دہکرد کہ پیریژنیکی ہفتا سالہ بوو، گواہی لی دہدا،
پرسیار دہکرا کہی ئاہہنگی ہاوسہرگہریہکہ دہگیرن،
ئینجا کاغہزی تۆپہلکراویان بہسہردا ہلہدہدا و

دهیانوت به فر دهباریت. به لام ئەکاکی ئەکاکایچیج به
 یهک وشهش وهلامی نهدهدانهوه، وهک ئەوهی کهسی
 لی نهبیت؛ تهنانهت کاریگهیری لهسهر کارهکهشی نهبوو:
 له کاتی ئەم ههموو بیزارکردنهدا تهنانهت یهک ههلهشی
 له کوپیکردندا نهدهکرد تهنهئا ئەو کاتانه نهبیت که
 گالتهکه زۆر بیزارکهه بوو، که خویان به قولیدا دهکیشا،
 که دهستیان دهخسته کارهکهیهوه، ئەم دهیوت: "وازم لی
 بینه. له بهر چی بیڕیزیم بهرامبهه دهکهن؟" له دهنگیدا و
 له وشهکانیدا شتیکی زۆر نامۆ ههبوو که له زاریهوه
 دههاته دهروهوه. شتیک که هینده بهزهیی رادهکیشا،
 یهکیک له فهرمانبههه تازهکان که گالتهی پی دهکرد و
 دواي ئەوانهی تر کهوتبوو، لهناکاو وهک ئەوهی سر
 بووبیت، رارهستا، لهوه بهدوا ههموو شتیک له
 بهرچاوی گوڤا. هیزیکی ناسروشتی له هاوڕیکانی
 دووری خستهوه که پیی وابوو کهسانی باشن و
 بهرهوشتن. زۆر دواي ئەوهش و له کاته خوشهکانیشدا
 فیگههری فهرمانبههه بچووک و سههرووتاوهکه له
 بهردهمیدا رادهوهستا و وشه دلبرهکانی دهوتهوه: "وازم
 لی بینه. له بهر چی بیڕیزیم بهرامبهه دهکهن؟" - له گه
 ئەم وشانهشدا زایهلهی وشهیی تر دهبیستران: "من
 براتم." کوره گههجهکهش به دهستی روخساری

داده پوښی، چەندین جار به بینینی رەفتاری نامروڤانه
داخی دەخوارد، مروڤ چەند درنده بوو له رەفتار و
رەوشتی شاراوهدا، دنیاش پیی وایه پیاو نه فسبهرز و
ریژداره...

زور ئەستەمه کهسیک بدۆزیتەوه که هینده به
کاره که یه وه په یوه ست بیته. بهس نییه ئەگەر تەنها بلیت
به په روښه وه کاره که ی ئەنجام دەدا - نه خیر، کاره که ی
خۆش دەویست. له م کوپیکردنه دا دنیا یه کی جیاواز و
هیمنی دۆزیبووه وه. خۆشی له روخساریدا به دی
دەکرا، هەندیک پیت هەبوون زیاتر په سەند بوون له لای
و که دەهاتنه به ردهستی، یه کجار خۆشی لی دەبینین:
زەرده خەنه دهیگرت و چاوی دەر و وکاند و به دەم و
لیوی دهیوتنه وه و هەموو ئەو وشانە ی پینووسه که ی
دەینووسین، له سەر زاریشی دەر ده که وتن. ئەگەر
په روښی بو کاره که ی پاداشت بدرایه ته وه، ئەگەر چی
بو خودی خۆی سەیر دەبوو، به لام پی دەچوو ببوایه
به راویژکار؛ که چی پاداشته که ی، وه ک هاوړیکانی
باسیان دەکرد، په ریک بوو له کلاوه کهیدا و مایه سیری
بوو له و شوینە ی له سەری داده نیشته. به لام ناتوانیت
بلیت پیی نه زانرا بوو. به ریوه به ریک که پیاویکی

میهره بان بوو و دهیویست بهرام بهر به خزمه ته
 زوره که ی پاداشتی بداته وه، فرمانی کرد که کاریکی
 گرنگی پی بدریت وهک له کوپیکردن - بو نمونه، پی
 و ترا که دوکیومینتیک بکات به نامه یهک و بینیریت بو
 دامه زراوه یه کی تر؛ هه موو ئەم کارهش گورینی
 ناو نیشانه که و هه ندیک له فرمانه کان بوو له
 رابردوو وه بو که سی سییه م. ئەم کاره هینده قورس
 بوو بو، ئاره قی کرده وه و ناوچه وانی سری و دوا جار
 وتی: "نه خیر، باشتره شتیکم بدهنی ته نها کوپیکردنی
 بویت." دوا ی ئەوه بو هه تاهه تایه کوپی ده کرد. به ده ر
 له م کوپیکردنه، هیچ شتیک بو ئەو گرنگ نه بوو. هیچ
 گرنگییه کی به پوشاک نه ده دا: پوشاکه که ی به ری سه وز
 نه بوو، به لکو پرته قالیییه کی سپیدا گه راو بوو. ئیخه که ی
 باریک و نزم بوو، ئەگه رچی ملی دریز نه بوو، به لام
 دریز دهرده که وت، له و بوو که پشیلانه ده چوو که
 فروشیاره بیگانه کانی ولات له سه ر سه ریان ده یانگیرا.
 هه میسه شتیک به پالتو که یه وه بوو: ته لیک پوش یان
 تالیک ده زوو؛ له هه مان کاتدا خه سه له تیکی تایبه تی
 هه بوو، که به شه قامیکدا ده رویشت و له کاتیکدا
 ده گه یشته ژیر په نجه ره یه ک، شتیکی فریدراوی
 به رده که وت، له بهر ئەوه هه میسه تویکله شووتی و

کالهک و چهندين جوړی تر له زبل به کلاوه که یه وه
بوون؛ تهنانهت بو یهک جاریش بیت له ژیانیدا گرنگی
نه ددها به وهی له سهر شه قامه که چی ده گوزه را. به لام
فه رمانبه ره گهنجه کان هه میشه ده یانروانی، روانینیکی
هینده تیژ که نه گهر که سیک له و بهری شه قامه که وه
قایشی پانتوله که ی شل بوایه، ده یانینی - به مهش
هه میشه پیکه نینیکی فیلبازانه دهیگرتن.

به لام نه کاکی نه کاکایچی نه گهر ته ماشای شتیکیشی
بکر دایه، هر خه ته جوانه که ی خو ی تیا ده بینی که به
خه تیکی هاوسه نگ دهینووسی، تهنه نه و کاته نه بیت که
له ناوه راستی شه قامه که دا له واشه ی نه سپیک هینده له
شانی نریک ده بو وه وه، ره شه بایه کی راسته قینه ی له
کونه لووتییه وه ددها به روومه تی نه کاکی نه کاکایچیچدا -
ته نه نه و کاته ههستی ده کرد که خه ریکی نووسین نییه،
به لکو له ناوه راستی شه قامه که دایه. که ده گه رایه وه
ماله وه، ده سته جی له سهر میزه که داده نیشته و به په له
شوربای که له رمه که ی هه لده قوراند و پارچه یه ک
گوشتی گویره که ی به پیازه وه ده خوارد، هه رگیز تامی
نه ده کرد و هه میشه به میشومه گه زه وه و به هه موو
شتیکه وه دهیخوارد که خودا بو ی دهنارد. هر که

ههستی دهکرد گهدهی پر بووه، ههلهدهستا و بوتلیک
مه ره که بی ده ردههینا و نهو دوکیومینتانهی کوپی دهکرد
که دهیهینانهوه بو ماللهوه. نهگه ر بهچانس پیی نهبوایه،
بو خوشیی خوی شتی کوپی دهکرد، به تایبهتی
دوکیومینتیک نهک بو جوانییهکهی، بهلکو بو کهسیکی
تازه و گرنگ نووسرابیت.

تهنانهت لهو کاتانهشدا که ئاسمانه رهساسییهکهی
پیتهرسبورگ تهواو تاریک دادیت و ههموو فهرمانبهران
نانی ئیوارهیان خواردوووه، ههر کهسه و بهپیی سالانه و
توانای خوی و حهز و ئارهزووی خوی -کاتیک که
ههموو له خشهی نووسین بوونهتهوه و بهدوای
پیویستییهکانی خویان و کهسانی تردا رادهکهن و لهو
ههموو ئهرکهی که مروف به ویستی خوی دهیخاته
سه ر شانی که زیاد له پیویستن - که فهرمانبهران پهله
دهکهن بو بهسهربردنی نهو کاتهی که ههیانه: نهوانه
که بهرزخوازترن و دهرون بو سینهما، یهکیکی تر
دهچیت بو تهماشاکردنی کلاوی پرپووچ؛ یهکیکی تر
دهچیت بو ئاههنگ بو نهوهی ستایشی کچیکی جوان
بکات که له ناو نهلقههی فهرمانبهراندا ناوداره، یهکیکی
تر، که زوربهی جار نهمه پرووی ددها، سهردانی

که سیکی خوی ده کرد له نهومی چوارهم یان سییهم،
 دوو ژووری بچووک و هۆلیک له پیشهوه و
 چیشتهخانهیهک که به لامپیک و شتیکی تر که پارهیهکی
 زۆری پی درابوو که میک رازابوووهوه، که نانی ئیواره و
 چوونهدهرهوهیان له بیر خویان دهبردهوه - به کورتی،
 تهنانهت لهو کاتانهشدا که فهرمانبهران دهپۆن بو
 ئهپارتمانی هاوریکانیان بو ئهوهی یاری بکهن، چا
 بخۆنهوه به بسکیتتهوه، له پایه دریزهکانی دهمیانهوه
 دووکهل به با بکهن، که کارت یارییهکان دابهش
 دهکرانهوه و قسهوباسیکی بۆرژوازییانه دهگیرایهوه،
 نه ریتییک که پیاوانی رووسیا هرگیز وازیان لی
 نه دههینا، تهنانهت لهو کاتانهشدا که هیچ نهبوو باس
 بکریت، نوکته به ناوبانگه که یان دهگیرایهوه ده باره ی
 فهرمانه واکه ی که پییان وتبوو کلکی ئه سپه
 په یکه ره که ی فالکۆنیت لی کراوه ته وه - به کورتی، ئه و
 کاته ی له هه موو لایه که وه خۆشی و رابواردن له
 ئارادایه - ئه کاکی ئه کاکایقیچ خوی به دهسته وه نه ده دا.
 هه رگیز له ئاههنگیک نه بینرابوو. که له نووسین ته و او
 ده بوو، ده پۆیشت بخه ویت و به بیرکردنه وه له سبه ینی
 زه رده خه نه ده یگرت: سبه ینی خودا چیی بو ده نارد
 کۆپی بکات؟ ژیا نه ئاسووده که ی ئه م پیاوه به م شیوه یه

بوو، پياويک که به سالانه يه کی چوارسه ديبه وه دهيتواني
خوی قايل بکات، پی دهچوو ته مهنیکی زوری پی
ببه خشیت ئەگەر بو نه هامه تيبه کانی رپی ژيان نه بوايه،
نهک تهنها بو ئەندام، به لکو بو هه موو پله کانی تر و
راويژکارانی دهوله تيش، ته نانهت بو ئەوانهش که نه
راويژ وهرده گرن و نه راويژ دهکهن.

له پيته رسبوگ دوژمنيکی به هيز هيه دژ به هه موو
ئەوانه ي سالانه کيان چوارسه د روبله. دوژمنه که
ساردييه که ي باکووره، ئەگەرچی خه لک ده لين زور
باشه بو ته ندروستی. نزیک له نو ی سه رله به يانی و به
تايبه تي ئەو کاته ي که شه قامه کان پر ده بن له و
خه لکانه ي که ده رۆن بو ئوفيسه کانيان، به بي جياوازي
ده ست ده کات به هيرش بو سه ر لووتي فه رمانبه ره
داماوه کان که خوشيان نازانن چون دای بپوشن. له م
کاته دا، ته نانهت ئەوانه ي که پوستي بالاشيان هه يه، به
هوی سه رماکه وه ئازاريک له سه ريان ده دا و ئاو به
لووتياندا ديته خواره وه، راويژکاره پله نزمه
داماوه کانيش هه نديک جار به بي به رگري ده ميننه وه.
تهنها ئەوه يان بو پی ده کريت به پالتوکه ي به ريانه وه به
پينج شه ش شه قامدا به خيرايي رابکهن هه تا ده گه نه

جیسی مہ بہ ست و لەوئی ھەرچی شوینیانہ کہ
 بہ ستوویہ تی، بتویتہ وہ. ئەکاکی ئەکاکیفیچ بو ماوہیہ ک
 ھستی دەکرد ئازارہ کہ لە پشتی و لە شانیدا دروست
 بووہ، ئەگەرچی ھەولی دەدا ھەمیشہ بہ ھەنگاوی
 گەرہ و خیرا بو شوینی کارہکە ی بروات. دواجار
 بیری کردوہ کہ کیشہ کہ پالتو کہیہ تی. کہ لە مالہ وہ بہ
 وردی لئی کولیہ وہ، بوی دەرکەوت کہ لە دوو بو سی
 شویندا - بہ تاییہ تی لە پشت و لە سەر شانہ کان - وەکو
 گوینی لئ ھاتبوو، قوماشہ کہی ھیندہ کۆن بووبوو،
 شی بووبووہ و ھلۆہ شابوو. دەبیٹ ئەوہش باس
 بکریت کہ پالتو کہی ئەکاکی ئەکاکیفیچ بہ ھەمان شیوہ
 تەنیک بوو بو گالتہ پیکردنی فەرمانبەرہ کان؛ تەنانەت
 پیان نەدەوت پالتو کہ شایەنی ریز بوو، بەکو پیان
 دەوت ماکسی. لە راستیدا شکلیکی سەیری ھەبوو:
 ئیخہ کہی سال بہ سال بچووک دەبووہ وہ، چونکہ بو
 پینہی شوینہ کانی تر بہ کار دەھات. پینہ کردنہ کانیش
 دیار بوو ھی دەستی بەرگدروو نەبوون و ئیشیکی
 ناشیرین کرابوو. کہ ئەکاکی ئەکاکیفیچ لە دۆخہ کہی
 کولیہ وہ، بریاری دا بیبات بو پیتروقیچی بەرگدروو کہ
 لە نھومی چوارہمی شوینیکدا بوو، لە پشتہ وہ بوی
 دەچوویت و ئەگەرچی چاویکی کویر و روخساری بہ

شویننه واری ئاوله داپوشرا بوو، زور سه رکه وتوانه
 هموو پانتول و قاپووته کانی فه رمانبه رانی پینه ده کرد
 - بنگومان نه گهر سه رخوش نه بوایه. له باره ی نه م
 به رگدرووه وه پیویست ناکات زور بوتریت، به لام له بهر
 نه وه ی یاسایه ک هه یه که ده بیته له هموو چیرۆکی کدا
 باسی هموو کاره کته ریک بکریت، چارمان نییه، که واته
 با باسی پیترۆقیچیش بکه یین. سه ره تا پییان ده وت
 گریگوری و بهنده ی ده ره به گیگ بوو. کاتیگ پییان وت
 پیترۆقیچ که ئازاد کرا و له ئاههنگه کاندایه دمهستی
 ده کرد - سه ره تا له ئاههنگه کاندایه دواتر به بی
 جیاوازی له بونه ئایینییه کانیشتا، به کورتی، هه ر کاتیگ
 زه ربیک له سه ر رۆژمیره که بوایه. له مه دا له باوو باپیری
 ده چوو، که هاوسه ره که شی له سه ر نه م به زمه
 ده بیولاند، پیی ده وت بی دین و نه لمان. ئیستا که باسی
 هاوسه ره که یمان کردوو، باشتره چهند وشه یه کیش
 له سه ر نه و بلین؛ به لام به داخه وه زانیارییه کی زورمان
 له سه ر نه و نییه، هه ر نه وهنده نه بیته که پیترۆقیچ
 هاوسه ریکی هه بوو و کلاوقووچی له سه ر ده کرد وه ک
 له له چک؛ به لام له وه ده چیت زور به جوانییه که یه وه
 نه ینازی بیته؛ چونکه ته نها پاسه وانه کان ته ماشای ژیر

کلاوقووچه که یان ده کرد، که ده یانینی، سمیلیان
ده جوولاند و دهنگیکیان لیوه ده هات.

سه رکه وتن به قادرمه که ی که ده گات به پیتروویچ
همووی تهر و پر له زبل بوو، بوئیکی لی ده هات
چاوی ده کزان دیته وه و ئەم بوئه له هموو قادرمه کانی
پشته وهی پیتهر سبورگدا هه بوو - (که ئەکاکی
ئەکاکی فیچ بهو قادرمه یه دا سه رده که وت که ده گه یشته
مالی پیتروویچ - ئەگه ر به وردی وه سفی ئەو قادرمه یه
بکه ین، هه میسه تهر بوو و پر بوو له زبل، بوئیکی
به هیزی خوار دنه وهی کحولی لی ده هات که چاوی
ده کزانده وه، ئەمهش رواله تیکی هه میسه یی قادرمه ی
پشته وهی ماله کانی پیتهر سبورگ بوو -) که ئەکاکی
ئەکاکی فیچ بهم قادرمه یه دا سه رده که وت، بییری
ده کرده وه پیتروویچ ده بییت چهند داوا بکات، خووی
بریاری دا دوو رۆبل زیاتر نه دات. ده رگا که کرابوو وه،
چونکه خانمی ماله که ماسی ده برژاند و هیئده
دوو که لی دروست کرد بوو، ته نانه ت قالونچه کانیش
نه ده بینران. ئەکاکی ئەکاکی فیچ به چیشته خانه که دا
په رییه وه و ئافره ته که ئاگاشی لی نه بوو، دوا جار
گه یشته ژووره که ی که پیتروویچ لای میزکی پان و

دارینی بویاخنه کراو دانیشتبوو، وهکو پاشایه کی تورک
 چوارمشقی دانیشتبوو. وهک نه ریتی ههموو
 بهرگدروویهک له کاتی کارکردندا قاچه کانی پروت
 بوون. که ده تینی، ده سته جی نیگات ده چوو ه سهر
 په نجه گوره که ی قاچی، چونکه نینو که که ی که میک
 شیواو و ئه ستوور بوو و وهک پشتی کیسه ل و ابوو. به
 ملی پیتر و فیچدا له فیک ئاوریشم و ده زوو ه لواسر ابوو،
 له سهر ئه ژنوشی به ره یه کی دانابوو. سی خولهک
 ده بوو ده یویست ده زوو یهک بکات به کونی دهر زییه کدا،
 به لام نه یه پیکا و زور له تاریکیه که و ده زوو ه که ش
 تووره بوو، به هه ناسه برکیوه ده یبوراند: "ناره سهن،
 خه ریکه به سهرمدا زال ده بیئت." ئه کاکي ئه کاکای فیچ پی
 ناخوش بوو که ریک له و ساته دا هاتبوو که پیتر و فیچ
 تووره بوو: هزی ده کرد کاتیک مامه له له گه ل پیتر و فیچ
 بکات که جهوی هه بیئت، یا خود وهک هاوسه ره که ی
 ده لیئت: "ئه و شهیتانه یهک چاوه زوری خوار دوو ه ته وه."
 له و جهوانه دا پیتر و فیچ زور به ی جار و زور به ئاسانی
 قایل ده بوو، ته نانهت سهری ریزیشی داده نه واند و
 ههموو جاریک سوپاسی ده کرد. دواتر هاوسه ره که ی
 ده هات گله یی ده کرد که میرده که ی که می پی دراوه؛
 به لام ده کوپیکی بو زیاد ده کرا و ریکه و تنه که مسوگر

بوو. به لām ئیستا پیترۆفیچ سهرخۆش دیار نه بوو، له بهر
ئه وه که لله ره قیی ده نواند و بیگومان که س نازانیت چهند
زۆری داوا ده کرد. ئەکاکی ئەکاکایفیچ ئەو راستییە
ده زانی و وهک چۆن ده لئیت ده یویست پاشه کشه بکات،
به لām تازه شته که کرابوو. پیترۆفیچ به په رۆشه وه و به
ته نها چاوه که یه وه به خیلی ته ماشای کرد، ئەکاکی
ئه کاکایفیچ به بی ویستی خوی وتی: "رۆژ باش
پیترۆفیچ!"

پیترۆفیچ سهرنجی خسته سهر دهستی ئەکاکی
ئه کاکایفیچ بو ئه وهی بزانییت چیی بو هیناوه، پاشان
وتی: "رۆژ باش به ریز."

"پیترۆفیچ هاتووم بو لای تو، چۆن ده لئیت..."

ده بییت ئه وه بزانییت که ئەکاکی ئەکاکایفیچ هه میشه به
ئامراز و ئاوه لکردار و چهندین شیوازی ریزمانیی تر
قسه ی ده کرد که بیگومان هیچ مانایه کیان نه بوو. ئەگه
باسه که ئەسته م بوایه، نه ریتیکی هه بوو رسته که ی
ته واو نه ده کرد، زۆر به ی جار قسه کانی به م وشانه
ده ست پی ده کرد: "ئه وه، له راستیدا، هه مووی چۆن
ده لئیت..." و دواتریش هیچی تری نه ده وت و هه ر

خۆیشى بیری دهچووهوه، چونکه پیی وابوو ههموو
شتیکی وتوو.

پیتروقیچ به وردی به تاقه چاوهکهی پالتۆکهی له
ئێخهکهیهوه بو قۆلهکانی و پشتی و خوارهوهی و
ههموو کونهکانی کۆلییهوه و وتی: "ئهمه چیه؟" - له
ههموو ئەمانهشدا شارهزا بوو، چونکه ئیشى خۆی بوو.
ئهمه نه ریتی بهرگدرووهکان بوو: یه کهم شت بوو که
کهسیکیان دهبینی، دهیانوت.

"پیتروقیچ منیش هاتووم، چۆن دهلیت... ئەم پالتۆیه،
قوماشهکهی... دهبینیت، له ههموو شوینهکانی تر باش
ماوهتهوه، کهمیک تۆزاوی بوو له بهر ئەوه وا دهزانیت
کۆنه، بهلام تازهیه، تهنه له یهک شوین چۆن دهلیت...
له پشتهوه و لیڤه له سه ر شانهکهی رۆیشتوووه و له
سه ر ئەم شانهی کهمیک - دهبینیت، هه ر ئەوهنده.
ئیشیکی زۆر نییه..."

پیتروقیچ ماکسییهکهی برد، سه رهتا له سه ر میزهکه
بلاوی کردهوه و بو ماوهیهکی زۆر لیی کۆلییهوه،
سه ری له قاند و دهستی برد بو سه ر تهختی په نجه ره که
و سندوو قیکی برنووتی خری هه لگرت که وینهی
فه رماندهیهکی له سه ر هه لکۆلر ابوو - چونکه شوینی

پوخساری به پهنجهیهک کون کرابوو و پاشان به
 کاغهزیکی لاکیشه داپوشرابوو و نهدهزانرا کی بوو. که
 برنووتیهکهی دهرهینا، ماکسییهکهی خسته سهر
 دهستی و له بهر پووناکییهکهدا لئی کولیهوه و
 دووباره سهری لهقاندهوه. پاشان له ناوهوه ههلی
 گیرایهوه و جاریکی تریش سهری لهقاندهوه، جاریکی
 تریش سهرقاپی سندووقی فهزمانده سهرپینهکراوهکهی
 کردهوه و لووتی پر کرد له برنووتی، بوکسهکهی
 داخستهوه و لای برد، دواچار وتی:

"نهخیر، مهحاله چاک بکریتهوه - خراپ شر بووه."

لهم قسانهدا بوو دلی ئەکاکی ئەکاکایچیج خورپهیهکی
 کرد.

وهک دهنگی مندالیک له کاتی پارانهوهدا وتی "بو مهحاله
 پیترۆقیج؟ تهنهاله سهر شانەکانی رۆیشتوووه -
 بیگومان سهرهپارچهت ههیه..."

پیترۆقیج وتی "پی دهچیت سهرهپارچه بدۆزریتهوه،
 بهلام مهحاله پیوهی بدروورریتهوه - رزیوه، دهرزی
 بهربکهویت ههلهوهریت."

"ههلهوهریت و توش پینهی بکه."

"به لام هیچی پیوه نییه پینهی له سهر بکهیت، زور
رؤیشتووہ. ده لاین خوری چرہ، به لام به ره شه بایه ک
هه لده وه ریت."

"تو ده توانیت وای لی بکهیت خوئی بگریت. وا نه بییت، له
راستیدا، چون ده لییت...!"

پیتر و فیچ یه کلاکه ره وانه وتی: "نه خیر، مه حاله هیچی
له گهل بگریت. شته که خوئی باش نییه. باشتره
قاچه کانتی پی بیچیته وه بو سهرماکهی زستان، چونکه
گوره وی گهرمت ناکاته وه. ئەلمانییه کان دروستیان
کردووہ و تهنها بو ئەوهی پاره که ببهن بو خوئیان."
(پیتر و فیچ هه ندیک جار هزی ده کرد زهمی
ئەلمانییه کان بکات.) "له وه ده چیت پیویست بکات
پالتویه کی تازه بو به کرد بدهیت."

ههر که ناوی "تازه" هینرا، چاوه کانی ئەکاکی ئەکایفیچ
تاریک بوون و هه موو شته کانی ناو ژووره که له
به رچاوی ده جوولانه وه. تهنها شت که به پروونی
ده بیینی، فه رمانده که بوو که به پارچه کاغه زیک سهری
داپوشرا بوو.

وهك ئه وهى تازه له خو خه بهرى بووبیته وه، وتى:
"چۆن - تازه؟ پارهم پى نییه بو تازه."

پیتروقیچ به هیمنیه کی درندانه وتى: "بهلى، تازه."

"ئه گهر ده بیته تازه بیته، چه ندی، چۆن ده لیته..."

"مه به ستته له وهیه چه ندی تى ده چیته؟"

"بهلى."

پیتروقیچ به جدی لیوه کانی جوولاند و وتى "زیاتر له سه دوپه نجا رۆبل." هه میسه هه زى ده کرد قسه کانی کاریگه رییان هه بیته، هه زى ده کرد له ناکاو که سیک سه رسام بکات و پاشان له لاوه ته ماشای ده ربرینی رۆخساری بکات و بزانیته وشه کان هه تا چه ند کاریگه ر بوون.

ئه کاکى ئه کاکایچی داماو هاواری کرد - پى ده چیته له هه موو ته مه نیدا یه که م جاری بووبیته هاواری کرد بیته، چونکه هه میسه باسی نه رمی دهنگی ده کرا.

پیتروقیچ وتى: "بهلى به ریز، که وتوو هه ته سه ر جووری پالتۆکه. ئه گهر فه رووی ده له ک بکه ین به ئیخه که یه وه و

کلاویکی ئاوریشمی بو بکهین، پی دهچیت بگاته
دووسه د رۆبل.

ئهکاکی ئهکاکایفیچ نه گوئی له وشهکانی پیترۆفیچ
دهبوو و نه دهیویست گوئی لییان بیته، به دهنگیکی
پارانیهوهه وتی: "تکایه پیترۆفیچ، ههرچۆنیک بیت چاکی
بکه رهوه بو ئهوهی هیچ نه بیت ماوهیهکی تریش بهکاری
بهینم."

پیترۆفیچ وتی "ئاه نهخیر، بهفیرۆدانی کار و کات و
پارهیه." پاش ئه م وشانه، ئهکاکی ئهکاکایفیچ رۆیشت و
تهواو دارووخابوو.

له کاتی رۆیشتنه کهیدا، پیترۆفیچ بو ماوهیهکی زور به
پیوه راوهستا و لیوهکانی به پهروشهوه جوت کردبوو،
بهبی ئهوهی بگه ریتهوه بو سه ر کارهکهی، ههستی
دهکرد خۆی دانه به زاندوو و خیانهتی له هونهری
به رگدرووی نه کردوو.

که ئهکاکی ئهکاکایفیچ رۆیشته ده رهوه، وهک ئهوه
وابوو خهون ببینیته. به خۆی دهوت "کهواته ئهوهیه،
کهواته تهواو، به راستی پیم وانه بوو بیته به، چۆن
دهلیته..." پاش کهمیک بیدهنگی به ردهوام بوو، "کهواته

وایه! ئەوێ ئه‌نجامه‌که‌یه‌تی! هه‌رگیز پیم وانه‌بوو واییت. " به‌دوای ئەوێدا بیده‌نگیه‌کی زۆر بالی کیشا، دواتر وتی، "که‌واته‌ وایه‌! چۆن ده‌لییت چاوه‌روانم نه‌ده‌کرد... هه‌مووی... چ چانسیکه‌!" له‌جیاتیی ئەوه‌ی برواته‌وه‌ ماله‌وه‌، به‌بێ ئەوه‌ی خۆی هه‌ستی پێ بکات، به‌ره‌و ریه‌کی تر ملی نا. له‌ ریه‌که‌ خۆله‌میشی دووکه‌لکیش به‌ر لاته‌نیشتی که‌وت و هه‌موو شانی ره‌ش کرد؛ سه‌تلیک قسل له‌ سه‌ر خانوویه‌که‌وه‌ به‌ سه‌ریدا پڕا. هه‌ستی به‌ هیچیان نه‌کرد، ئەو کاته‌ هۆشی هاته‌وه‌ که‌ پۆلیسیک تهنه‌که‌ی خسته‌ پشتیه‌وه‌ و سه‌رقالی برنووتی بوو له‌ بوتلیکه‌وه‌ ده‌یکرده‌ مشتیه‌وه‌. "ئەوێ چی ده‌که‌یت؟ خه‌ریکه‌ خۆت ده‌کیشیت به‌ کووپه‌که‌مدا، شوین براره‌ له‌م شوسته‌یه‌دا؟" ئەمێ وای لی کرد ته‌ماشای چوارده‌وری بکات و به‌ره‌و دواوه‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌. لیه‌دا بوو که‌ چاوی به‌ دۆخه‌که‌دا خشانده‌وه‌ و راستیه‌کان هاتنه‌ پیشچاوی، ده‌ستی کرد به‌ قسه‌کردن له‌گه‌ل خۆیدا و ئەم جارهیان پچرپچر نه‌بوو، به‌لکو به‌ هۆشیاری و به‌ راستگویی، وه‌ک چۆن که‌سیک له‌گه‌ل هاوریه‌کی نزیکي خۆیدا باسی شتی شه‌خسی ده‌کات. ئەکاکی ئەکاکیفیچ وتی "ئاه، ئیستا مه‌حاله‌ قسه‌ له‌گه‌ل پیتروفیچ بکرییت؛ بووه‌ به‌... دیاره‌ هاوسه‌ره‌که‌ی

تېھەلدانىكى باشى كىردووه. ئەگەر بەيىنى يەكشەممە
 بچم بۇ لاي، چانسم باشتر دەبىت؛ دواي شەوى شەممە
 دەبىت و خىل و خەوالو دەبىت و پىويستى بە
 پەرداخىك مەشرووبى تر دەبىت، ھاوسەرەكەشى
 پارەي پى نادات و منىش چۆن دەلئىت... دە كۆپىك
 دەخەمە دەستىيەو و رازى دەبىت، چونكە ئەو كاتە
 جەوى دەبىت و ئاسان دەبىت و ئىنجا پالتوكەش چۆن
 دەلئىت... "ئىتر ئەكاكى ئەكاكايقىچ خۆي قایل كرد، ھانى
 خۆي دا و چاوەرىي يەكشەممەي دەكرد. يەكشەممە كە
 ھاوسەرەكەي پىترۆقىچ رۆيشتە دەرەو، ئەكاكى
 ئەكاكايقىچ راستەوخۇ چووه ژوورەو. وەك چاوەروان
 دەكرا، پىترۆقىچ بە ھۆي شەوى شەممەو تەواو خىل
 بووبوو، بە ئەستەم سەرى بۇ رادەگىرا و ھىشتا
 خەويش بەرى نەدابوو؛ بەلام سەربارى ھەموو ئەوەش،
 ھەر كە بە دۇخەكەي زانى، وەك ئەوەي شەيتان خۆي
 ئاگادارى كىردبىتەو، وتى "مەھالە، باشترە دانەيەكى
 تازە بە كرد بدەيت. ئەكاكى ئەكاكايقىچ دە كۆپىكەكەي
 پى دا. "سوپاس بەرىز، بە خۆشىي تۆو دەخۆمەو،
 بەلام دەربارەي پالتوكەت، سەرى خۆت مەيەشىنە - بە
 كەلى ھىچ نايەت. پالتۆيەكى تازەت بۇ دەدوورم،
 ئىشىكى جوانت بۇ دەكەم، بەلئىن بىت.

ئەكاكى ئەكاكايچىچ دووباره ههولى دا باسى پينه كردن
بكاته وه، به لام پيتروفيچ چاوه رپى نه كرد هه تا قسه كه
ته واو بكات و وتى: "پالتويه كت بو ده دوورم به دلى
خوت، جوانترين ئيشى خومت بو ده كه م. پى ده چييت به
موده ي ئەمروش بوت بكه م و ئيخه كه ي قوپچه ي زيوى
بو دابنيم."

له م ساته دا بوو كه ئەكاكى ئەكاكايچىچ تى گه يشت
ده بيت پالتويه كى تازه به كرد بدات و ئەمه ش زور
دلتهنگى كرد. له كوى پارهى بو به نييت؟ بيگومان
ده يتوانى پشت به به خشيشى پشووى سالانه كه ي
به ستيت، به لام ئەوهش ده ميك بوو بو شتيكى تر
دانرابوو. پيوستى به پانتولى تازه بوو، ده بوايه قهرزى
پينه چييه كى بدايه ته وه كه پارچه ي تازه ي له پووته
كونه كانى دابوو، ده شبووايه سى كراسى له
به رگدرووه كه بكرىايه و چند ليباسيكي ژيره وهش كه
عه يبه باس بكرىت يا خود بنوسرىت - به كورتى،
هه موو پاره كه خه رج ده كرا؛ ته نانه ت ئەگه ر
به رپوه به ره كه ش ميهره بان بوايه و چلوپينج بو په نجا
رؤبلى بو بيريايه ته وه له جياتى چل رؤبل، هيچ له
باسه كه نه ده گورا و ته نها چند رؤبليكى لى ده مايه وه و

له دنيای پالتوکانیشدا وهکو دلۆپییکی ناو ده‌ریایه‌ک
وايه. بیگومان نه‌گه‌رچی ده‌یزانی پیترۆقیچ هه‌ندیك جار
له‌ناکاو نرخیکی یه‌کجار زۆری داوا ده‌کرد بو‌ئوه‌ی
هاوسه‌ره‌که‌ی هاوار بکات و بلیت: "ئه‌وه‌ تیک چوویت؟
رۆژی وا هه‌یه‌ به‌ هیچ ئیش ده‌کات و ئیستاش نرخیک
ده‌لیت له‌ نرخى خۆی زیاتره‌." ده‌شیزانی که پیترۆقیچ
ئه‌گه‌ر بو‌ خۆی بوایه‌، به‌ هه‌شتا رۆبل ده‌یکرد - ئه‌گه‌ر
به‌وه‌نesh بوایه‌، هه‌شتا رۆبله‌که‌ی له‌ کوی بوو؟ ئیستا
پی ده‌چوو نیوه‌ی ده‌ست بکه‌وتایه‌؛ نیوه‌که‌ی تری په‌یدا
ده‌بوو، به‌لام ئه‌م نیوه‌یه‌ له‌ کویوه‌ بینیت...؟ به‌لام
خوینهر ده‌بیته‌ سه‌ره‌تا بزانیته‌ نیوه‌که‌ی یه‌که‌م له‌ کویوه
دیت. ئه‌کاکى ئه‌کاکایقیچ نه‌ریتیکی هه‌بوو: له‌ هه‌موو
رۆبلیک که خه‌رجی ده‌کرد، نیو کۆپیکی هه‌لده‌گرت،
ده‌یخسته‌ بۆکسیکی بچووکه‌وه‌ و قفل و کللی هه‌بوو و
درزیکی تیادا بوو بو‌ئوه‌ی پاره‌ی تی بکریته‌. له
کۆتایی هه‌موو نیوه‌ سالیکدا هه‌موو پاره‌ مسه‌کانی کۆ
ده‌کرده‌وه‌ و ده‌یکردن به‌ پاره‌ی زیو. به‌م شیوه‌یه‌، بو
ماوه‌یه‌کی زۆر به‌رده‌وام بوو، بو‌چهند سالیک له‌سه‌ر
ئه‌م نه‌ریته‌ نزیکه‌ی چل رۆبلی کۆ کرده‌وه‌. له‌به‌ر ئه‌وه
نیوه‌ی له‌ گیرفاندا هه‌بوو؛ به‌لام نیوه‌که‌ی تر له‌ کوی
بینین؟ چل رۆبله‌که‌ی تر له‌ کوی بینین؟ ئه‌کاکى

ئەككايڧيچ بيري كردهوه و بيري كردهوه و برياري دا
كه له خه رجيه كاني كه م بكاته وه، هيچ نه بيت بو
ساليكيش بيت؛ چيتر ئيواران چاي نه ده خوارده وه، چيتر
ئيواران مؤمي دانه ده گيرساند. ئەگەر كاريكي يه كجار
پيويستي هه بوايه، ده رويشت بو لاي خاوهن مولكه كه و
له بهر مؤمه كه دا كاره كه ي ده كرد. كه له سه ر شه قامه كه
ده رويشت، هيواشترين و به ئاگاترين هه نگاوي دينا
وهك ئەوه ي له سه ر نووكي په نجه بروات، به و شيويه
بني پيلاوه كه ي نه ده رويشت، پوشاكه كاني به ده گمه ن
دینارد بو شتن و بو ئەوه ي كو ن نه بن و نه كشين،
هه موو جاريك كه ده گه رايه وه ماله وه، داي نه ده كه ندن،
بو نمونه، كراسه كو نه كه ي ماله وه ي كه ئەگەر كات
ره حمي پي نه كرده يه، ده ميك بوو دارزيبوو. ئەگەر
راستي بو تریت، سه ره تا راهاتن له گه ل ئەم سنووراندا
ئسته م بوو، به لام دواتر بوو به نه ريت و باش بوو؛
ته نانه ت ناني ئيوارانيشي لا برد؛ به لام به وزه ي روحي
خوي تير ده كرد، چونكه بيري له پالتوكه ي داهاتووي
ده كرده وه. له و ساته وه بووني ئەو مانايه كي پي درابوو،
بو نمونه، وهك ئەوه و ابو و هاوسه رگيري كرديت،
وهك ئەوه ي كه سيكي تري له گه لدا بزي، وهك ئەوه ي
چيتر به ته نيا نه بيت و هاورييه كي باش رازي بوو بوو

له کاروانی ژیانیدا هاوړیگه‌ی بیټ - ئەم هاوړییه‌ش
 کهس نه‌بوو جگه له هه‌مان پالتوی ناواخن گهرم و
 خوری و دوورین و قوماشه‌که‌ی که نه‌یده‌زانی سوان و
 دران و پوښتن چیه. جهسته و پوځی چالاک بوو،
 کاره‌کته‌ری به‌هیز بوو، وه‌کو هیی پیاویک که ئامانجیکی
 بو خوی دیاری کردبیټ. گومان و نه‌توانینی بریاردان -
 به کورتی، هه‌موو تایبه‌تمه‌ندییه دوودلییه‌کان - له
 پوځساری و له ره‌فتاریدا چیتر به‌دی نه‌ده‌کران. زور
 جار ئاگر له چاوه‌کانی ده‌بوونه‌وه، خه‌یالی ئازایانه و
 دیار می‌شکیان ده‌گه‌شاندوه: بو فه‌روویه‌کیش نه‌کات به
 پالتوکه‌وه؟ ئەم خه‌یالانه هوشیان بردبوو. جاریک له
 کاتی کوپیکردندا ته‌نانه‌ت خه‌ریک بوو هه‌له‌یه‌کیش
 بکات، له‌به‌ر ئه‌وه هاواری "ئاه!" ی کرد و هیمایه‌کی
 خاچی ئه‌نجام دا. هه‌موو مانگیک سه‌ردانی پیتروقیچی
 ده‌کرد و باسی پالتوکه‌ی ده‌کرد، کوی باشترین شوین
 بوو تا له‌وئ قوماش بکریت، چ ره‌نگیک بیټ، به‌چهند
 بیټ، که‌میک به‌خه‌یاله‌وه ده‌گه‌رایه‌وه ماله‌وه، به‌لام
 هه‌میشه خوشحال بوو، بیری له‌و کاته ده‌کرده‌وه که
 چاوه‌روانکردن کوتایی پی دیت و پالتوکه ده‌دریت به
 کرد. زور خیراتر له‌وه‌ی پیشبینی ده‌کرد، کات
 ده‌پوښت. به پیچه‌وانه‌ی هه‌موو پیشبینیکردنیکه‌وه،

به رپوه به ره که نهک هر چلوپینج و په نجا رپوبل، به لکو
 شهست رپوبلی بو برییه وه؛ نایا هستی کردووه نه کاکی
 نه کاکی فیچ پیوستی به پالتویه که یان نا، نه و بیست
 رپوبلی هر بو زیاد کرد. نه م گورانکاریه شته کانی
 خیراتر کرد. دوو سی مانگی تر به برسیتی به سهر
 ده برا - نه کاکی نه کاکی فیچ نیستا هه شتا رپوبلی هه بوو.
 دلی که هه میسه هیمن بوو، نیستا به توندی لپی دها.
 رپوژی دواتر هر زوو له گهل پیترو فیچ رویشته بو
 کرینی شته کان. قوماشیکی زور باشیان کری - نه مه
 شتیکی سهیریش نه بوو، چونکه شهس مانگ ده بوو
 بیریان لی ده کرده وه و به نه سته م مانگیکیان تیپه ر
 کرد بوو به بی نه وهی بچن بو دوکانیک و پرسیار
 نرخه کان بکه ن؛ پیترو فیچیش خوی ددانی به وه دا دها
 که قوماشی باشتری نه دیبوو. بو ناوپوشه که ی
 چینتزیان هه لبرارد، به لام کوالیتییه که ی هینده باش بوو،
 به قسه ی پیترو فیچ بیت، له ئاوریشم باشتر و جوانتر و
 سافتر بوو. فهروویان بو نه کری، چونکه زور گران
 بوو، به لام له جیاتی فهروو، پیستی پشیله یان هه لبرارد،
 باشترین پیستی پشیله که له دوکانه که دا بوو، پیستی
 پشیله یه ک که له دووره وه له فهروو ده چوو. پیترو فیچ
 بو دوو ههفته خوی به پالتوکه وه خه ریک کرد، چونکه

ناواخنه که ی کاریکی زۆری دهووست؛ ئەگەر ئەوه
 نه بوایه زۆر زووتر ئاماده دهبوو. بۆ هه قدهستی
 کاره که ی خۆی پیتروۆقیچ دوازه رۆبلی وه رگرت -
 ریی تی نه ده چوو که متر بوایه: هه موو دروومانه کان به
 ئاوریشم کرابوون و هه مووی دروومانی دووخه تی
 ورد بوون، دواتر پیتروۆقیچ هه ر خۆی و به ددانی خۆی
 به سه ر دروومانه کاند رۆیشه ته وه و چه ن دین جو ر
 دیزاینی له سه ر نه خشاندا. که دوا جار پیتروۆقیچ
 پالتۆکه ی هینا، ئەگه رچی ئەسته مه بزانییت کام رۆژه
 بوو، به لام خوشتترین رۆژ بوو له ژیا نی ئەکاکی
 ئەکاکی چیچدا. به یانییه که ی هینای، ریک پیش ئەو کاته ی
 بروات بۆ ئوفیس. له کاتیکی یه کجار باشدا برده بووی،
 چونکه به فر ده باری و به ستبووی، له وه ش ده چوو
 خراپتری بکات. پیتروۆقیچ به پالتۆکه وه هات، وه ک
 نه ریتی هه موو به رگدروویه کی باش. له روخساریدا
 سه ره رزی و گرنگیه ک به دی ده کرا که ئەکاکی
 ئەکاکی چیچ هه رگیز له روخساری مروۆفیکدا نه یدی بوو. وا
 ده رده که وت که شتیکی بچووک نه بوو که کردبووی و
 له نا کاو بووی ده رکه وتبوو که ئەو جیاوازه له و
 به رگدروانه ی که ته نها پینه ده کهن وه ک له وانه ی که
 پۆشاکی تازه ده دوورن. پالتۆکه ی له ناو جانتا

دهستییه که دهرهینا که تیایدا هینابووی؛ جانتاکه تازه له
 شتن دهرهینرابوو، قه دی کرد بو ئه وهی به کاری
 بهینیتته وه. که پالتوکهی دهرهینا، زور سه ربه رز دیار
 بوو، به ههردوو دهستی رای گرت و به کارامهیی له
 دهوری شانی ئه کاکای ئه کاکایچیچه وه ئالاندی؛ پاشان
 به رهو خواره وه رای کیشا و به دهستی پشته وهی ریک
 کرده وه و قوچچه کانی پیشه وهی به کراوهیی هیشته وه.
 ئه کاکای ئه کاکایچی که پیاویکی تا رادهیه ک ته مه ندار
 بوو، ویستی سه ر قوله کانی تا قی بکاته وه؛ پیتر و چیچ
 یارمه تیی دا - دهرکه وت که قوله کانیشی کیشهی نه بوو.
 به کورتی، دهرکه وت که پالتوکه ته واو و پر به بهری
 خوی بوو. پیتر و چیچ نه یوانی ری له خوی بگریت باسی
 خوی نه کات و وتی له بهر ئه وه نه بوایه که ته ختهی
 ناو نیشانی نه بوو، که له شه قامیکی بچوو کدا ده ژیا و
 جگه له وهش زور ده میک بوو ئه کاکای ئه کاکایچی
 ده ناسی، بویه هینده که می لی داوا کرد بوو؛ له شه قامی
 نیفسکی بوایه، هه فتا و پینج رۆبل بهس بو هه قده ست
 ده بوو. ئه کاکای ئه کاکایچی نه یویست دریژه بهم باسه
 بدات له گه ل پیتر و چیچ، چونکه ئه وه هه میشه هه زی
 ده کرد باسی پاره ی زور و نرخ ی ئیشه کانی خوی
 بکردایه و له راستییدا خوه لکیشان بوو. پاره که ی

رادهست کرد و سوپاسی کرد و دستبهجی به پالتو
 تازه که وه رویشت بو ئوفیس. پیتروقیچ بهدوایدا رویشته
 دهره وه و له شهقامه که دا راوهستا، بو ماوهیه کی زور
 مایه وه و ته ماشای پالتو که ی ده کرد، پاشان به
 پهروشه وه په رییه وه ئه و بهر شهقامه که و له کولانه که وه
 به ره و پیشه وه رویشت بو ئه وه ی له پیشیشه وه
 ته ماشایه کی تری پالتو که ی بکات - یا خود راسته وخو و
 به رامبه ر وخساری بیت. له هه مان کاتدا ئه کاکای
 ئه کاکایقیچ له و په ری جهژن و ئازه زوودا بوو. هه موو
 چرکه یه ک ههستی ده کرد پالتویه کی تازه ی کریوه، چند
 جار یکیش به هوی دلخوشییه وه زهرده خه نه گرتی. له
 راستیدا ئه م پالتویه دوو جار دلی خوش کرد بوو: یه که م
 که گهرمی کرد بووه وه، دووهم که پالتویه کی نایاب بوو.
 ههستی نه ده کرد به شهقامه که دا دهروات و له ناکاو
 گه یشته ئوفیسه که. له راره وی دهرگاوانه که دا پالتو که ی
 دا که ند و ته ماشایه کی کرده وه و به ئه مانه ت رادهستی
 دهرگاوانه که ی کرد. کهس نه یزانی چون هه موو
 فهرمانبه ره کانی دیپارتمان که زانیان که ئه کاکای
 ئه کاکایقیچ پالتویه کی تازه ی کریوه و چیتیر
 ماکسییه که ی نه ماوه. پیرو زبایان لی کرد و دلیان
 خوش ده کرد، سه ره تا زهرده خه نه دهیگرت، دواتر

تهریق دهبوووهوه. پاشان که دستیان کرد به ئیخه گرتنی
 که دهبوایه به خوشیی پالتوکوه و ئاهه نگیکی بو ساز
 بکردنایه، ئەکاکی ئەکاکایچیچ یه کجار دلته نگ بوو،
 نهیده زانی چی بکات، نهیده زانی چون وهلام بداته وه و
 چون خوی له م ههلویسته ناخوشه دهرباز بکات. پاش
 چهند خوله کییک له شهرم و تهریقبوونه وه، ههولی دا
 راستوگۆیانه دلنیا یان بکاته وه که پالتوک تازه نه بووه و
 تهنها پالتویه کی کونه. دوا جار یه کییک له فرمانبه ره کان
 که پی دهچوو یاریده ده ری یه کییک له سه روک
 فرمانبه ره کان بووییت و با راستییش بلین که به
 سادهیی و به بی ئه وهی خوی بنوینیت، وتی: "که واته من
 له جیاتی ئەکاکی ئەکاکایچیچ ئاهه نگه که ده گیرم و
 ئەمشه و هه موو که سیک بانگهیشت کراوه بو
 چاخوار دنه وه. به هه لکه وتییش ئەمرو روژی
 له دایکبوونمه." وهک نه ریت، هه موو فرمانبه ره کان
 پیرو زبایان له یاریده ده ره که ده کرد و به په روشییه وه
 بانگهیشته که یان په سه ند ده کرد. ئەکاکی ئەکاکایچیچ
 هه ولی دا هوکاریک بهینیتته وه بو ئه وهی نه روات، به لام
 هه موویان وتیان که بیژییه و جگه له شهرمه زاری و
 ئابروو بردن هیچی تر نییه و پی تی نه دهچوو ره تی
 بکاته وه. به لام دواتر که بیری لی کرده وه، ده رکه وت که

دهتوانیت شهوه کەش به پالتۆکه یه وه پیاسه بکات و کاتیکی خوۆشی له گه لدا به سهر بیات. ئەم پۆژه بو ئەکاکی ئەکاکیفیچ وه کو خوۆشترین پۆژی ئاههنگ و پشوو وابوو. به وپه پری خوۆشییه وه گه رایه وه ماله وه، پالتۆکه ی داکه ند و به ئاگاوه به دیواره که دا هه لی واسی، جاریکی تریش سه رسام بوو به قوماشه که ی و به ناواخنه که ی، پاشان بو به راوردکردن، ماکسییه کۆنه که ی ده رهینا که پارچه و پارچه و دارزیو بوو. ته ماشایه کی کرد و که وته پیکه نین: یه کجار جیاواز بوون! بو ماوه یه کی زۆر دوا ی ئەوه و پاش خواردنی ئیواره، به رده وام زه رده خه نه ده یگرت که بیری له شکل و دۆخی ماکسییه کۆنه که ده کرده وه. به پۆحیکی خوۆش و به رزه وه نانی خوارد و هیچ شتیکیشی نه نووسی، له سهر سیسه مه که ی که میک چه وایه وه هه تا تاریک داها ت. پاشان به بی ئەوه ی خوۆی دوا بخات، خوۆی گوپی و پالتۆکه ی له بهر کرد و پۆیشت.

به داخه وه مالی یاریده ده ره که و شوینی ئاههنگه که مان بیر نه ماوه: بیرمان زۆر خراب بووه و هه موو خانوو و شه قامه کانی پیته رسبۆرگ هینده گوپاون و به یه کدا چوون، ئەسته مه به وردی بیته وه یاد. له گه ل ئەوه شدا،

ئەو ھەمان لە بېرە كە لە ناوچە باشەكانى شاردا دەژيا -
 ماناى ئەو ھە بوو بە ھىچ شىئەيەك نزيك نەبوو لە
 ئەكاكى ئەكاكايىچ. ئەكاكى ئەكاكايىچ سەرھەتا دەبوایە
 بە چەند شەقامىكى چۆل و تاريكدا تىپەر بوایە، بەلام
 كە لە مالى فەرمانبەرەكە نزيك بوو ھەو، شەقامەكان
 بەكەيفتر و قەرەبالغتر و پووناكتر دەبوون. كەسانى
 پيادە زياتر دەر دەكەوتن و تەنانت ئافرەتیش بە
 پۆشاكى كەشخە و نايابەو ھە پيدا دەبوون، ھەندىك لە
 پياوھەكانىش ئىخەي پۆشاكەكانيان فەرۋوى سەگى ئاوى
 بوو، لەجياتى ئەو ھەي پر بىت لە شوڤىرى گالىسكە
 تەختەييەكان كە بە تۆنى ئالتوونى رەنگ كرابوون،
 شوڤىرى كالاو قەيفەي سوورى ئەسپ و عەرەبانەي
 رازاۋەي دار ئىسپرتۆكراو و كورسىي بە پىستى ورچ
 داپۆشراو دەر دەكەوتن و تايەكانيان بە بەفرەكەدا
 قىژەيان دەھات. چەند سالىك دەبوو بە شەوان
 نەرۆيشتبوو ھە ھەو. زانينخوازانە لە بەردەم دوكانىكى
 دەرەشاۋەدا ھەستا كە لە پەنجەرەكەيەو ھە وینەي
 ئافرەتتىكى جوان ديار بوو پىلاۋەكەي دادەكەند و بە
 ھۆيەو ھەموو قاچى ديار بوو، قاچىشى خراب نەبوو؛
 لە پىشتى وینەكەشەو ھە و لە ژوورىكى ترەو پياويك بە
 سميلىكى گەرەي ليوارلىۋولى سەر نجراكىش و

گه وره وه سه ری دهرهینا. ئەکاکی ئەکاکیفیچ سه ری
له قاند و پیکه نیی و به ری خویدا رۆیشت. له بهر چی
پیکه نیی؟ له بهر ئەوه بوو شتیکی ناموی دیوو که بو
خه لک ههستبزوین بوو؛ یاخود وهکو فه رمانبه ریک بیرى
کردبووه وه: "ئهم فه رهنسییانه! چی ده لیت، ئەگه ر
شتیکیان بویت، چۆن ده لیت... له راستیدا چۆن
ده لیت..." به لام پی ده چیت بهو شیوه یه ش بیرى
نه کردبیته وه - مه حاله بزانیته مروّف بیر له چی
ده کاته وه.

دوچار گه یشته مالی فه رمانبه ره که و سه رنجی دا که به
ستایلکی که شخه ده ژى: قادرمه کان پرووناک بوون و
ئه پارتمانه که له نهومی دووه م بوو. له هۆله که ی پیشه وه
کۆمه لیک پووتی زوری بینى. له ناوه راستیدا
سه ماوه ریک فیکه ی ده هات و هه لمی لی ده هاته دهره وه.
پالتۆ و عه با به دیواره که وه هه لواسرا بوون، هه ندیکیان
ته نانه ت ئیخه ی فه رووی سه گی ئاوی و ژیرئیکه ی
قه یفه یان تیادا بوو. له پشت دیواره کانه وه ده نگى قسه و
گفتوگو ده هات و له ناکاو به رز و پروونتر بوو، چونکه
کارگوزاره که به سینیه ک په رداخی به تال و
سوراحیه کی کریم و زه میله یه ک بسکیته وه هاته

دهره وه. ئاشكرا بوو كه فهرمانبهره كان ده ميگ بوو
 هاتبوون و پيالهيگ چايان خواردبو وه وه. ئه كاكي
 ئه كاكايفيج پالتوكهي هه لواسي و پويشته ژووره وه و
 له ناكو ديمهن و پرووناكي چراكان و فهرمانبهره كان و
 پايبي جگهره كان و ميژي ياري كارته كان دهركه وتن و
 دهنگي گفتوگو و جووله ي ميژه كان به به رزي دايان به
 گوويدا. به نارحه تي له ناوه راستي ژووره كه دا راوه ستا،
 ته ماشاي چوارده وري ده كرد و بيري ده كرده وه چي
 بكات. به لام پييان زاني هاتووه و به هاوار
 به خيرها تنيان لي كرد و هه موويان به يه كه وه هاتن بو
 هوله كه و دووباره له پالتوكهيان كو لييه وه. ئه كاكي
 ئه كاكايفيج تا راده يه ك شهرمه زار بوو، به لام چونكه
 پياويكي باش و دلگراوه بوو، حه زي ده كرد بزانييت
 فهرمانبهره كان چون پالتوكهي هه لده سه نگينن. دواي
 ئه وه، وازيان له خو ي و پالتوكهي هينا و گه رانه وه بو
 سهر ميژه كانيان كه بو ياري ئاماده كرابوو. هه موو
 دوخ و جهوي ژووره كه - دهنگه دهنگ و گفتوگو و
 قه ره بالغيه كه - بو ئه كاكي ئه كاكايفيج شتيكي نامو بوو.
 نه يده زاني چي بكات، ده ست و قاچي بخاته كو يوه،
 يا خود خو ي بخاته كو يوه؛ دوا جار له گه ل ياريچيه كان
 دانيشت و ته ماشاي كارته كان و روخساري يه ك به

یه کیانی ده کرد، پاش ماوه یه کی که میش باویشکی دا و
 بیتاقت بوو، که کاتی خهوتنی تیپه ر بوو، هیندهی تر
 بیزار بوو. هه ولی دا روخسه ت له خاوه ن ئاههنگه که
 وه ربگریت و بروات، به لام ره تی کرده وه، وتی که
 ده بیت په رداخیک شامپانیا به خوشیی پالتوکه یه وه
 بخوریته وه. پاش کاژیریک خواردن ئاماده کرا که له
 زه لاته و گوشتی گویره که ی سارد و پهیت (سه موون و
 گوشتی هارراو) و شیرینی و شامپانیا پیک هاتبوو.
 فشار له ئه کاکی ئه کاکیفیچ کرا دوو په رداخ بخواته وه و
 جهوی ژووره که ی لا خوش کرد. به لام ئه وه ی له بیر
 نه چوو بووه وه که کاتی نیوه شه و و گه رانه وه بو مالله وه
 تی په ری بوو. له بهر ئه وه ی خاوه ن ئاههنگه که ری لی
 نه گریت، به بیدهنگی ژووره که ی به جی هیشت و
 رویشت بو هوله که ی پیشه وه بو ئه وه ی پالتوکه ی له
 بهر بکات و تیبینی کرد له سه ر ئه رزه که یه، به وردی
 ته کاندی و له بهری کرد و چوو خواره وه و به ره و
 دهره وه به ری که وت. دهره وه هیشتا روشن بوو.
 هه ندیک له دوکانی ورده واله کان و یانه به رده وامه کان
 بو کارگوزاره کان و کهسانی تر کراوه بوون؛ ئه وانه ش
 که داخرا بوون، هیشتا روشن بوون و له درزی
 دهرگا که وه پووناکی ده هاته دهره وه، ئه مه ش مانای

ئەو ە بوو كە ھېشتا كرىريان لابوو، پى دەچوو
 كارگوزارەكانىش كۆتايى بە قسە و گفئوگۆكانيان بەينن
 و بەرئو ە بەرەكانىشيان شلە ژابوون بزائن لە كوئن و
 چى دەكەن. ئەكاكى ئەكاكايقيچ بە رۆح و دليكى
 خۆشەو ە دەرۆيشت، تەنانت خەريك بوو لەناكاو
 رابكات كە ئافرەتيك وەكو ە وەرەتريشقه خيرا بە لايدا
 تپەرى و جوولەى لەشى يەكجار ناياب و بەگور بوو.
 بەلام دەستبەجى راوہستا و دووبارە بە ھيواشى
 دەستى كردهو ە بە رۆيشتن و بە خۆى سەرسام بوو
 كە ئەو ە ھەستى راكردنە لە كوئو ە ھاتوو ە. زۆرى پى
 نەچوو شەقامە چۆلەكان ھاتنەو ە سەر رپى كە بە
 رۆزيش تەنگ بوون نەك ھەر بە شەو. ئيستا زۆر
 زياتر لە رۆژ چۆلتر بوو: چراكانى سەر شەقامەكە كەم
 بوو بوونەو ە - بيگومان نەوت كەم دابەش دەكرا. پاشان
 خانوو ە دارينەكان و پەرژينە دارينەكان دەر كەوتنەو ە؛
 رۆحلە بەريك بەدى نەدەكرا؛ تەنھا بەفر لە شەقامەكاندا
 دەبينرا و خانۆچكەى نزم ديار بوون كە پەنجەرەكانيان
 تاريك و داخراو بوون. گەيشتە شوينيك كە شەقامەكە
 بە گۆرەپانىكى يەكجار گەرە جيا بوو بوو ەو ە، لە
 بياپانىكى ناخۆش دەچوو، ھيندە گەرە بوو
 خانوو ەكانى ئەو بەرەو ە بە ئەستەم ديار بوون.

له دووره وه، خودا ده زانیت چهنډ دوور بوو،
 رووناکییهک له ژووری پاسه وانیکه وه دهره وشایه وه
 که له وه ده چوو هیڼدهی ئه وسه ری دنیا دوور بیت.
 لیږه دا خو شیییه که ی ئه کاکای ئه کاکایچیچ به ته واوی له ناو
 چوو. که پی نایه ناو گوره پانه که وه، ترسیکی زور
 گیانی داگرت، چونکه دلی پی وتبوو کیشه روو دهادت.
 ته ماشای پشته وه و لاتهنیشته کانی کرد: له دهریایهک
 ده چوو. بیری کرده وه و به چاوی داخراوه وه
 دهر ویشت و که چاوی کرده وه بو ئه وهی بزانییت
 کوتایی گوره پانه که چهنډی ماوه، له ناکاو له بهر لووتیدا
 چهنډ پیاویکی سمیلبار و ه ستابوون که به هیچ
 شیوه یهک شکل و شیوه یانی نه دهناسییه وه. چاوه کانی
 تاریک بوون و دلی به توندی لیی دهاد. یه کیکیان به
 دهنگیکی تووره وه وتی: "ئه و پالتویه هیی منه!" و
 ئیخه که ی گرت. ئه کاکای ئه کاکایچیچ ویستی هاواری
 "یارمه تی!" بکات که یه کیکیان به دهستیکی گوره ی
 هیڼدهی سه ری فرمانبه ریک ده می گرت و وتی: "ئه گهر
 نازایت هاوار بکه!" ئه کاکای ئه کاکایچیچ ته نها خه می
 پالتوکه ی بوو که له به ریدا دایان کهنډ، ئه ژنویه کیان
 پیادا کیشا و به دهمدا که وته ناو به فره که وه، چیتر
 ههستی به هیچ نه ده کرد. پاش چهنډ خوله کیکی هوشی

هاتهوه و ههستايه سهر پي، بهلام چيتر كهسي لي
 نهبوو. ههستي به سهرما كرد و ههستي بهوهش كرد
 كه پالتوكهي له بهردا نهماوه؛ هاواري كرد، بهلام دهنگي
 نهدهگهيشته کوتايي گورهپانهكه. له بيدهسهلاتيدا
 هاواري دهكرد و دهستي كرد به راکردن به
 گورهپانهكهدا و راستهوخو بهرهو كوشكي پاسهوانهكه
 كه پاسهوانيك له تهنيشتيهوه له كاتي ئهركي فهرمي
 خويدا بوو، بهسهر تفهنگهكهيدا چهمابووهوه و به
 سهرنجهوه تهماشاي دهكرد، دهويست بزانييت له بهر
 چي پياويك له دوورهوه بهرهو رووي راي دهكرد و
 هاواري دهكرد. ئهكاكي ئهكاكاييچ بهرهو رووي راي
 دهكرد و به ههناسهبركي هاواري دهكرد، له ههمان
 كاتدا پيي سهر بوو كه پاسهوانيك له كاتي دهوامدا
 بيت، بهلام خهوالوو بيت و پياويكي نهديبيت دزي لي
 كرابييت. پاسهوانهكه وهلامي دايهوه كه هيچي واي
 نهديوه؛ كه تهنها دوو پياوي ديوه له گورهپانهكهدا،
 بهلام پيي وابووه هاورپي بوون، له ههمان كاتدا
 له جياتي ئهوهي هاوار له پاسهوانهكه بكات، سبهيني
 بروات بو لاي پشكنهريك و پشكنهركه پالتوكهي بو
 بدوزيتهوه. ئهكاكي ئهكاكاييچ زور به شيواوي
 گهرايهوه مالهوه: قره رووتاوه و توپهل توپهلهكهي بژ

بووبووهوه؛ ههموو لهشی به بهفر داپوشرا بوو. ئافرته تی
 خاوهن ماله که هی که گوئی له لیدانه تونده که هی ده رگا که
 بوو، به په له له سه ر جیگه که هی راپه ری و به یه ک تاک
 پیلاوه وه رای کرد بیکاته وه، له بهر عه ی به
 شه و کراسه که هی به سنگیه وه گرت بوو؛ به لام که
 ده رگا که هی کرده وه، به بینینی دۆخ و شکلی ئه کاکای
 ئه کاکای قیچ ههنگاو ی ک چوو ده واوه. که ئه کاکای
 ئه کاکای قیچ پی و ت چی رووی داوه، ئافرته ته که وه لامی
 دایه وه که ده سته جی بجیت بو لای به ریوه به ری
 پشکنه ره کان، چونکه پشکنه ره کان خویان فیلی لی
 ده که ن و به لینی پی دده ن و نایبه نه سه ر؛ که
 به ریوه به ری پشکنه ره کان پی او یکی ناسیا وه، چونکه
 ئانای فیله ندی که وه کو شی فیک ئیشی بو ئه م ده کرد،
 ئیستا وه کو دایه نیک لای به ریوه به ره که دامه زرا وه و که
 به ریوه به ره که هه میسه به لای ماله وه یاندا ده روات، ئه م
 ده بیینیت، ههموو یه که شه ممانیکیش ده روات بو کلایسا و
 نویت ده کات و به روویه کی خوشه وه ته ماشای ههموان
 ده کات، ههموو ئه مانه نیشانه ی پی او ی باش بوون.
 ئه کاکای ئه کاکای قیچ گوئی له م ئاموژگاریه گرت و به
 غه مگینی و به هیواشی رویشته بو ژووره که ی.
 چیرۆکی ئه و شه وه ی چون به سه ر برد، به جی ده هیلین

بو ئه و خوینه رانه ی که ده توانن تا راده یه ک خویمان
بخه نه جیی که سیکی تر و ههست به نه هه مه تییه کانی
بکه ن.

هه ر به یانییه که ی زوو رۆیشت بو لای به رپوه به ره که،
به لام پیی راگه یه نرا که هیشتا خه وتوو؛ دووباره کاژیر
ده سه ردانی کرده وه و دووباره پیی وترا یه وه؛
خه وتوو؛ کاژیر یازده سه ردانی کرده وه و پیی وترا
به رپوه به ره که له ماله وه نییه؛ له کاتی نانخواردنی
نیوه رۆدا سکر تییره کان رییان پی نه دا برواته ژووره وه
و پرس یاریان کرد داواکه ی چیه، چی وای لی کردوو
بیئت بو ئیره و چی رپوو داوه. بو یه که م جار له
ژیانیدا ئەکاکی ئەکاکیچ بریاری دا کاره کته ریکی
به هیز پیشان بدات و به کورتی وتی ده بیئت خوئی
به رپوه به ره که ببینیت، به شه خسی، ئینجا بۆشیان نه بوو
رپه تی بکه نه وه و له دیپار تمانه که ی خویه وه به فه رمی
نییرا بوو. ئەگه ر ئەمه شیان رپه ت بکردایه ته وه، شکاتی
لی ده کردن و خویمان ئەنجامه که یان به چاوی خویمان
ده بینی. سکر تییره کان نه یانویرا هیچ بلین و یه کیکیان
رپای سپارد بانگی به رپوه به ره که بکریت. به رپوه به ره که
کاردانه وه یه کی زور ناموئیانه ی هه بوو به رام به ر

چیرۆکی پالتۆکه. له جیاتیی ئهوهی سه رنجی بخاته سه ر
 پیکهاتهی باسه که، دهستی کرد به پرسیار و لیکۆلینهوه
 له ئەکاکی ئەکایقیچ - له بهر چی هینده درهنگ
 گهراوه تهوه مالهوه و له شوینیکی خراپ کاتی به سه ر
 نه بردووه؟ - ئەمه ئەکاکی ئەکایقیچی زۆر شه رمه زار
 کرد و چیتر نهیده زانی که یسی پالتۆکه به ریرهوی
 رهوای خویدا دهروات یاخود نا. ئەو رۆژه نه رۆیشت بو
 ئوفیس (یه کهم جار بوو له ژیانیدا). رۆژی دواتر به
 رهنگی زهرد و به بیتاقهتی و به ماکسییه کۆنه که یهوه
 که ئیستا زۆر له جارن ویرانتر بوو، گه راپهوه بو
 ئوفیس. ئەگه رچی هه ندیک له فه رمانبه رهکان به شی
 خویمان گالته یان پی کرد، به لام زۆر به یان به چیرۆکی
 دزینی پالتۆکه خه مبار بوون. دهسته جی بریاریان دا
 کۆمه کی بکه ن، به لام شتیکی کهم ده رچوو، چونکه
 فه رمانبه رهکان پاره یه کی زۆریان کۆ کردبووهوه بو
 وینه یه کی به ریه به ره که و له سه ر داوای سه ره وکی
 فه رمانبه رانیش به شداربووی کتیب و رۆژنامه بوون که
 نووسه ره که یان هاو رپی سه ره وکی فه رمانبه ران بوو -
 له بهر ئه وه، کۆمه که که ی ئەکاکی ئەکایقیچ زۆر کهم
 ده رچوو. یه کیکیان ههستی زۆر جوولا و بریاری دا
 هیچ نه بیت، راویژی باشی پی بدات و پیی وت که

نه چیت بو لای پولیس، چونکه له وانه بوو پولیسه که
 پالتوکه بدوزیته وه و بو خو بردنه پیشه وه له کهسانی
 سه روو خوئی، پالتوکه رادهست نه کاته وه و داوای
 به لگه ی یاسایی بکات که ئەم خاوه نی راسته قینه ی
 پالتوکه یه؛ باشتترین شت ئە وه بوو که سیکی گرنگ
 بدوزیته وه و له ری ئەم که سه گرنگه وه به شیوه یه کی
 نووسراو و فه رمی کاره کان به بی کیشه بگه یه نیته
 ئە نجام. ئە کاکای ئە کاکای چی چاری تری نه بوو، بریاری
 دا بروات بو لای که سیکی گرنگ. ئە وه که سه گرنگه له چ
 پۆستی کدا بووه و سه ر به کی بووه، که س نازانیت.
 ده بیته ئە وه ش بزانیته که که سه گرنگه که تازه گرنگ
 بوو بوو، پیشتر هیچ گرنگ نه بوو. له گه ل ئە وه شدا،
 پۆسته که ی ئیستای به راورد به پۆستی کهسانی تر
 هینده گرنگ نه بوو. به لام که سانیک هه ن که هه میشه
 که سانیک به گرنگ ده زانن که گرنگ نین. به لام ئەم
 که سه به چه ندين جوړ هه ولی دا گرنگیه که ی خوئی
 سه پینیت - بو نموونه، فه رمانیکی ده رکرد بوو بو
 فه رمانبه ره پله نزمه کان که کاتیک ده هات بو ئوفیس،
 ده بوایه له سه ر قادرمه کان چاوه ری بکه ن؛ که س
 نه یده توانی راسته وخو بچیته خزمه تی، به لکو شته کان
 ده بوایه جدی و فه رمی بوونایه: تۆمارکه ری که ده بوایه

راپورتی بدایه به سکر تیّری ناوچه که، سکر تیّری
 ناوچه که ش نوینه ریّک یا خود که سیّکی تری ئاگادار
 بگردایه ته وه. ئا به م شیّوازه خه لک ده یان توانی بگهن به
 ئه و. به م شیّوه یه، له پروسیای پیروز هه موو شتیک به
 لاساییکردنه وه به ریّوه ده رۆیشت، هه موو که سیّک
 لاسایی سه رووی خوئی ده کاته وه. ده لّین جاریک که
 ئه ندامیّکی پله نزم کرابوو به به رپرسی بالیوزیّکی
 بچووک، ده سته جی دیواریّکی له نیوان خوئی و
 فه رمانبه ره کانی تر دا دروست کردوو و ناوی ناوه
 "ئو فیس" و لای ده رگا که وه رپیش شانده ریّکی
 دامه زران دووه که ته نها ئیّشی ئه وه بووه ده رگا بو
 میوانه کان بکاته وه، ئه گه رچی "ئو فیس" که به ئه سته م
 جیّ میّزیّکی ئاسایی تیّدا ده بووه وه. ره فتار و شیّوازی
 کارکردنی که سه گرنگه که شکودارانه و پایه دار و به رز
 بوو، به لام به هیچ شیّوه یه ک ئالوز نه بوو. ته نها
 پره نسپیّی ئه م سیّسته مه جد دیبوون بوو. هه میّشه
 ده یوت "جددی و جددی و جددی". هه میّشه به
 گرنگیّیه کی یه کجار خو سه پیّنه وه دواوشه که ی به
 که سه که ی به رامبه ری ده وت. ئاشکرا بوو پیّویستی به م
 خو سه پانده نه ده کرد، چونکه هه موو فه رمانبه ره کانی
 ئو فیس ه که ده رزه نیّک ده بوون و به بی هیچ شتیک خو یان

دهترسان؛ بهلام که له دوورهوه دهیانینی، کارهکانیان
 رادهگرت و به پیوه چاوه‌رپیان دهکرد هه‌تا به
 ژووره‌که‌دا تیپه‌ر ده‌بوو. گفتوگوکانی له‌گه‌ل
 فه‌رمانبه‌ره‌کانی هه‌میشه‌جددی بوون و هه‌میشه‌له
 سی‌رسته‌پیک‌هاتبوون: "چون له‌دهستت دیت؟
 ده‌زانیت قسه‌له‌گه‌ل کی‌ده‌که‌یت؟ ده‌زانیت له‌به‌رده‌م
 کیدا‌راوه‌ستاویت؟" به‌لام له‌ناخه‌وه‌که‌سیکی‌باش‌بوو،
 له‌گه‌ل‌هاورپیکانیدا‌هه‌میشه‌دۆستانه‌مامه‌له‌ی‌ده‌کرد،
 خزمه‌تی‌ده‌کردن، به‌لام‌پله‌ی‌فه‌رمانده‌بوونه‌که‌ی‌سه‌ری
 لی‌تیک‌دابوو. که‌پله‌ی‌فه‌رمانده‌ی‌پی‌درابوو، سه‌ری
 لی‌شیواوو، نه‌یده‌زانی‌چون‌ره‌فتار‌بکات. که‌له‌گه‌ل
 که‌سانی‌هاوپله‌ی‌خویدا‌ده‌بوو، زور‌ئاسایی‌بوو، له
 زور‌لایه‌ندا‌که‌سیکی‌ژیر‌بوو؛ به‌لام‌ه‌هر‌که‌که‌سیکی
 ده‌بینی، ته‌نانه‌ت‌ئه‌گه‌ر‌پله‌یه‌کیش‌له‌ژیر‌خویه‌وه‌بوایه،
 هه‌تا‌ده‌یتوانی‌خراب‌ده‌بوو: بیده‌نگ‌ده‌بوو و ته‌نانه‌ت
 به‌زه‌بیشیان‌پیا‌ده‌هاته‌وه، چونکه‌خۆشی‌ده‌یزانی‌که
 ده‌توانیت‌جیاواز‌له‌مه‌کاتیکی‌خۆشیان‌له‌گه‌ل‌دا‌به‌سه‌ر
 بیات. له‌چاوه‌کانیدا‌دیار‌بوو‌که‌هه‌ندیک‌جار‌ده‌یویست
 به‌شدار‌ی‌گفتوگوویه‌کی‌خۆش‌و‌سه‌رنج‌راکیش‌بی‌ت،
 به‌لام‌هه‌میشه‌به‌خه‌یالی‌یک‌ره‌تی‌ده‌کرده‌وه:
 به‌شدار‌بوون‌خۆن‌م‌کردنه‌وه‌نییه‌بو‌ئاستی‌ئه‌وانی‌تر؟

که ئەم خەيالە بەسەریدا زال دەبوو، بێدەنگی
هەلدەبژارد و هەندیک جار تەنھا وشە و دەنگی
یەکبرگەیی دەردەبری، بەمەش دەبوو بە بێتامترین و
بێزەوقترین کەس. ئەکاکی ئەکاکیچیچەکە ی ئیمەش بو
لای ئەم کەسە گرنگە هات و لە خراپترین کاتدا هات،
زۆر بێچانس بوو، بەلام بو کەسە گرنگەکە زۆر کاتیکی
باش بوو.

کەسە گرنگەکە لە ئۆفیسەکەیدا لەگەڵ ھاوڕێیەکی
دێرینیدا زۆر زۆر بە دلخۆشی قسە ی دەکرد کە چەند
سالیک بوو نەیدیوو. لەو کاتەدا بوو کە پێیان وت
باشماکنیک هاتوو.

بە کورتی وتی "کییە؟"

وہ لامیان دایەوہ "فەرمانبەریکە."

کەسە گرنگەکە وتی "ئاه، با بوەستیت، ئیستا کاتیکی
زۆر باش نییە."

لێرەدا دەبیت ئەوہ بوتریت کە کەسە گرنگەکە زۆری لە
خۆی دەکرد و راستی نەدەکرد: کاتیکی باش بوو،
دەمیک بوو لە قسەو باس تەواو بوو بوون و
بێدەنگیەکی درێژ لە نیوان گفتوگۆکانیاندا بالی کیشابوو

و گه یشتبووہ ئه وهی دهست بکیشن به سه رانی
یه کتردا و بلین:

"ئی، ئیفان ئه برامو فیچ!"

"ئی، ستیفان قارلامو فیچ!"

به لام به فرمانبه ره که ی وت چاوه ری بکات بو ئه وهی
پیشانی هاوری که ی بدات که فرمانبه ران له هوله که یدا
چاوه ری فرمانی ئه ویان ده کرد. ئه و هاوری یه ی که بو
ماوه یه ک ده بوو خانه نشین کرابوو، له مولکیکی خوی له
ده ره وهی شاردا ده ژیا. دواچار پاش قسه و باسیکی زور
و بیده نگیه کی زور و کیشنانی چرووت له کورسیه کی
خوشباردا که به ره و پشته وه لار ده بو وه وه، له ناکاو
بیری که وته وه و به سکر تیره که ی که به کومه لیک
راپورته وه له بهر ده رگا که دا وه ستابوو، وت:

"ئاه، به لی، فرمانبه ری ک چاوه ری ده کات. پی بی بلی
ده توانیت بیته ژووره وه."

به بینینی دیمه نه بیفیز و ساده که ی ئه کاکای ئه کاکای فیچ
و پوشاکه کونه که ی، رووی تی کرد و له ناکاو وتی:
"چی به من ده کریت بوت بکه م؟"

به دهنگی کورت و رهق ئەمە ی وت که ههفتهیه ک
پیش وەرگرتنی پله ی فه رمانده له بهردهم ئاوینه ی
ژووره کهیدا و به ته نیا راهینانی بو کردبوو.

ئه کاکي ئە کاکایچی که له چاوه پروانکردندا شهرم دای
گرتبوو، که میک سه ری لی تیک دا و هه تا توانیی، به
باشی پروونی کرده وه، هینده ی که ئازادیی زمانی ری
پی دا و به به کارهینانی وشه ی وه کو "چون ده لیت"
زور زیاتر له جارن، که پالتوکه ی تازه بووه و به
شیوازیکی درندانه لیان دزیوه و له بهر ئە وه هاتبووه
خزمه تی ئە و که بتوانیت به نووسین داوا له
به ریوه به ره که یا خود که سیکی تر بکات پالتوکه ی
بدوژنه وه. له بهر هوکاریکی نه زانراو فه رمانده که ئە م
که سه شی وه کو ئە وانه ی تر له قه له م دا.

به کورتی وتی: "تو چی ده لیت به ریز؟ یاساوریسا
نازانیت؟ تو چی ده کهیت لیره؟ نازانیت که یسه کان چون
به ریوه ده چن؟ ده بوایه له ئوفیسه که سکالایه کت تومار
بکر دایه؛ له ویوه ده گه یشت به دهستی فه رمانبه ری
به رپر سیار، ئینجا بو به رپر سیاریکی تر، پاشان بو
سکرتیره که م پروون ده کرایه وه و ئە ویش پادهستی منی
ده کرد...

ئەكاكى ئەكاكايچىچ وتى: "بەلام گەورەم." ھەولى دەدا
 ئەو تۆزە ھىمنى و كۆنترۆلە لە دەست نەدا ئەگەرچى
 ئارەقچىكى زۆرى كىرەبوو ھە. "بىوورە بەم كىردارەم
 بىزارىشت دەكەم، بەلام سىكرتېر چۆن دەلىت... بە
 گىشتى ناتوانىت پىشتيان پى بەستىت..."

كەسە گىرنگەكە وتى "چى، چى، چى؟ لە كىو ھىرى شتى
 وا بووىت؟ ئەم بەگژدا چوونە ھە چىيە لە چىنى
 گەنجاندا بلاو بوو ھەتە ھە بەرامبەر بەرپۆ ھە بەرەكانيان و
 سەروو خۆيان؟"

كەسە گىرنگەكە لە ھە دەچوو سەرنجى نەدايىت كە
 ئەكاكى ئەكاكايچىچ خەرىك بوو خۆى دەدا لە پەنجا
 سال. ئەگەر بە گەنجىش مەزەندە بىرايە، دەبوايە
 بەرامبەر بە كەسىكى ھەفتا سال بەراورد بىرايە.

"دەزانىت ئەم قسانە بەرامبەر كى دەكەيت؟ دەزانىت كى
 بەرامبەرت راو ھەستاو ھە؟ دەزانىت؟ لەگەل تۆمە،
 دەزانىت؟"

لېرەدا كە قاچى دا بە ئەرزدا و دەنگى ھىندە توند و
 رەق كىرد ئەگەر ئەكاكى ئەكاكايچىچ نەبوايە، ھەر
 دەترسا. ئەكاكى ئەكاكايچىچ تەواو ترسا و نەيدەتوانى بە

پيئوه بوه ستييت: ئه گهر كارگوزاره كان نه هاتنايه و
بيانگرتايه، ده كهوت به ئه زدا. به بي ئه وهى بجوولايته وه،
برديانه دهره وه. كه سه گرنگه كهش كه خوشحال بوو
به وهى كه كارىگه ريبه كهى زياتر له وهى پيشبيني
ده كرد و خوشحالتتر بوو كه وشه كانى ده توانن پياويك
بيوريننه وه، نيمچه سه رنجيكي هاوريكهى دا بو ئه وهى
بزانييت كاردانه وهى ئه و چون بووه، به لام ديمه نى ئه و
خوشحالى نه كرد، چونكه تهنانهت ئه و يش خهرك بوو
ده ترسا.

چون به قادرمه كاندا رويشته خواره وه و چون رويشته
دهره وه، ئه كاكى ئه كاكايقيچ هيچى بير نه مابوو. هه ستي
به ده ست و قاچى نه ده كرد. هه رگيز له ژيانيدا
فه رمانده يه ك هينده به خراپى مامه لهى له گه ل نه كرد بوو،
ته نانهت به رپيئوه به ره كهى خوشى. به گه رده لوولى
به فره كه دا دهر ويشت كه به شه قامه كاندا فيكهى ده هات،
جار جار ده يخست به لادا، ره شه با ناوداره كهى
پيته رسبوو رگ له هه ر چوار لاهه پيايدا ده كيشا.
ده سته جي تووشى قورگنيشهى كرد و كه گه رايه وه
ماله وه، نه يده توانى وشه يه ك بلييت؛ هه موو گيانى
هه لئاوسا و ئازارى هه بوو، رويشت بخه وييت. هه نديك

جار سەرزەنشکردن چ کاریگەرییەکی بەهیزی ھەیە!

رۆژی دواتر تووشی تایەکی زۆر بەرز بوو. بە ھۆی
کە شوھەواکە ی پیتەرسبۆرگەوہ زۆر خیراتر لەوہی
پیشبینی دەکرا، بەرەو خراپی رۆیشت. کە دکتۆرەکەش
ھات و لیدانی دلی بۆ گرت، جگە لە ھەویر خستنەسەر
برینەکە ھیچی تری بۆ نەدەکرا، ئەوہش تەنھا بۆ ئەوہ
بوو کە پیاوہکە بەبی ھیچ جۆرە دەرمانیک بەجی
نەھیلێت؛ بەلام ناچار بوو رای بگەینیت کە رۆژ و
نیویکی تری ماوہ و وەک خەلک دەلێت: لی بووہتەوہ و
کوٹایی بە ژیانێ دیت. رۆوی کردە ئافرەتی خاوہن
مالەکە و وتی:

"تۆش ئازیزەکەم، کاتی خۆت بە فیرو مەدە، ھەر ئیستا
کفنیکی دارسنەوبەری بۆ بکرە، چونکە دابەرۆو گرانە
بۆ ئەو."

ئایا ئەکاکی ئەکاکیفیچ ئەم وشە کوشندانە ی بیست،
ئەگەر گویشی لی بووبیت، ئایا کاریگەرییان ھەبووہ
لەسەر دەروونی، ئایا لە ژیانە ناخۆشەکە ی پەشیمان
بوو - ھیچ لەمانە نازانرین، چونکە تای لی ھاتبوو و
بەردەوام و پینە ی دەکرد. بەردەوام شتی نامۆی دەھاتە
پیشچاو: سەرەتا پیتروقیچی بینی و فەرمانی پی کرد

پالتویه کی بو دروست بکات ته له ی بو دز پیوه بیت،
ته نانهت هاواری له خاوهن مولکه که ی ده کرد که بیت
دزه کانی ژیر به تانییه که ده ربکات؛ ئینجا پرسیری کرد
بوچی ماکسییه کونه که ی له بهرچاویدا هه لواسراوه که
ئه و پالتویه کی تازه ی هه یه؛ پاشان خه یالی به ره و
فه رمانده که رویشیت، به جوانی گوی ی له
سه رزه نشتکرده که ده گرت و به رده وام ده بیولاند:
"ببووره گه وره م!"

پاشان دواچار کفری کرد، ناخوشتترین قسه ی ده کرد،
ته نانهت خاوهن مولکه که ش هیمای تو به کردنی کرد،
هه رگیر قسه ی وای له ئه کاکای ئه کاکایفیچ نه بیستبوو.
ئه وه ی که زیاتر تو قینه ر و ناخوشتی کردبوو،
دوو باره کرده وه ی "گه وره م" بوو له نیوان
کفر کرده کاندای. دوا ی ئه وه هه رچییه کی ده وت، قسه ی
تیکه ل و بیمانا بوو و که س لی ی تی نه ده گه یشت؛ به لام
ئه وه ئاشکرا بوو که قسه تیکه لوپیکه له کانی ته نها له سه ر
بابه تی پالتوکه بوون. دواچار ئه کاکای ئه کاکایفیچ داماو
روچی ده رچوو.

نه ژووره که ی و نه پاشماوه کانی نه پیچرانه وه، چونکه
یه که م نه وه ی نه بوو، دووهم هیچی وای له پاش به جی

نه ما - چهند پهړيكي قاز و سهفته يه ك كاغه زى فهرمى
 و سى جووت گوره وى و دوو سى پانتولى دپاو و
 ماكسيه كوڼه كه كه خوينه ر ئاشنايه تى. هه موو ئه مانه
 بهر كى كه وتن، خودا ده زانیت: ددان به وهدا دهنيم كه له
 لای چيروكبيژى ئه م چيروكه ش گرنگيان نه بوو.
 ئه كاكي ئه كاكيچيان برد و ناشتيان. پيته رسبورگ
 به بى ئه كاكي ئه كاكيچ مایه وه و وهك ئه وهى هه رگيز
 له وى نه بووييت. روښت ئه و بوونه وه رهى كه كهس
 پاريزگارى لى نه ده كرد و لای كهس خوشه ويست و
 سه رنجراكيش نه بوو، ته نانه ت سه رنجى
 سروشتگه ريكيشى رانه كيشابوو - كه سيك كه ته نانه ت
 دهرزيه ك دهكا به ميشيكا و له ژير ميكروسكوپدا لى
 دهكولته وه؛ بوونه وه ريك كه گالته پيكردى ئوفيسه كهى
 قبول ده كرد و به بى هوكار گيانى له دست دا، به لام
 له كوتايى ژيانيدا ميوانيكى رووناك له فورمى
 پالتويه كدا سهردانى كرد، بو ساتيك ژيانه هه ژارانه كهى
 بووژانده وه و دواتر نه گبه تى به سهردا هيتا، وهك چوڼ
 به سهر پاشا و فرمانره واکانى دنيا دا دهيه نييت... چهند
 روژيک دواى گيانله ده ستداني، له ئوفيسه وه
 كارگوزاريك نيرا كه به ئه كاكي ئه كاكيچ رابگه يه نييت
 ده سته جى سهردانيان بكات - بهرپرسياره كه فرمانى

کرد. به لام کارگوزاره که به دهستی به تال گه رایه وه، پیی
 راگه یاندن که فه رمانبه ره که چیترا ناگه ریته وه. که لییان
 پرسى "له بهر چی؟" بهم وشانه وه لامى دانه وه: "له بهر
 ئه وه یه که مردو وه، سى رۆژ له مه و پیش ناشتوو یانه..."
 ئوفیسسه که بهم شیوه یه به مردنه که ی ئه کاکى
 ئه کاکای قیچیان زانى و رۆژى دواتر فه رمانبه ریكى تازه
 له شوینه که یدا دانیشته، فه رمانبه ریكى بالا به رزتر که
 نامه کانى به ریكى نه ده نووسى، به لکو به خه تیكى
 خواروخیچ دهینووسین.

به لام کى پیشبینى ده کرد که ئه کاکى ئه کاکای قیچ هیشتا
 نه جاتى نه بو وه، که بو چهند رۆژیک دواى مردنیشى له
 ژاوه ژاویکدا ده ژیا، وهک ئه وه ی پاداشتیک بیت بو ژیا نه
 په شیماننه که ی که کهس ههستى به بوونى ئه و نه ده کرد؟
 به لى ئه مه رووى دا و چیرۆکه ناخوشه که مان
 کۆتاییه کى خوشى هه یه. له ناکاو قسه یه که به
 پیته رسبۆرگدا بلاو بو وه وه که شه وان لای پردى
 کالینکنه وه پیاویک له شکلی فه رمانبه ریكى بچووکدا
 ده رده که ویت و به دواى پالتویه کى دزراودا ده گه ریته و
 به بی جیاوازی و به بی لیکدانه وه ی پله و پۆست، پالتو
 له بهرى خه لکه که دا داده که نیت: پالتوی ئیخه پشیله،

سەگی ئاوی، ناواخنى خورى، پاكۆن، پيستی ورچ - به
كورتى، ھەموو جۆرە پالتۆيەكى كەولى گيانەوەر كە
خەلك بۆ خۆگەرمكردنەوہ لە بەريان دەکرد. يەككە لە
فەرمانبەرەكانى ئۆفيسەكە پياوہ مردووہكەى بينى و بە
چاوى خۆى ناسييهوہ كە ئەكاكى ئەكاكايچىچ بوو؛ ئەم
دیمەنە ھىندە ترساندى، ھەتا ھىزى تیدا بوو، راي كەرد
و نەيتوانى بە جوانى تەماشاي بكات، بەلكو تەنھا لە
دوورەوہ ناسييهوہ، بە تايبەتى كە پەنجەى بۆ پراكيشا.
لە ھەموو لايەكەوہ سكالاً تۆمار دەكرا كە بە ھۆى ئەم
شەوگەرەوہ كە پالتۆى لە بەرى خەلك دادەكەند، پشتى
نەك ھەر فەرمانبەرەن، بەلكو ئەندامانى بەرزى
ئەنجوومەنىش تووشى سەرما بووہ. فەرمان درا بە
پۆليس كە پياوہ مردووہكە دەستگير بكریت، بە
مردووى يان بە زىندووى، بە توندترین شيوەش سزا
بدریت بۆ ئەوہى ببيت بە نمونە بۆ كەسانى تر. لەمەدا
خەرىك بوو سەرکەوتن بە دەست بەینن. پۆليسيكى
ناوچەكە كە لە كاتى ئەركى شەوانەيدا بوو لاي كۆلانى
كيريوشكەوہ، پياوہ مردووہكەى بە ئيخەكەى گرتبوو
لە كاتى دزىنى پالتۆى مۆسيقاژەنىكى خانەنشیندا كە
سەردەمى خۆى فلوتى دەژەنى. كە ئيخەى گرت،
ھاواری دوان لە ھاوکارەكانى كەرد بۆ ئەوہى بۆ

ماوهیهک بیگرن ههتا دهچیت سندووقی برنووتیهکهی
 له نیو پووتهکانیدا دهردههینیت و کهمیک له لووتی
 دهوات که له ژیانیدا شهش جار به هوی سهرماوه
 بریندار بووبوو. بهلام دیاره برنووتیهکه هینده خراپ
 بووه، تهنانهت پیاوه مردوووهکش بهرگهی نهگرتوووه.
 پۆلیسهکه لای راستی لووتی پر کرد و هیشتا لای
 چهپی تی نهکردبوو که پیاوه مردوووهکه هینده به توندی
 پژمی، چاوی ههرسیکیانی سواغ دا. خهریکی
 پاککردنهوهی ناوچاویان بوون که پیاوه مردوووهکه دیار
 نهما، له بهر ئهوه خوشیان دلنیا نهبوون که دهستیان
 بهر پیاوه مردوووهکه کهوتوووه یان نا. دواي ئهوه
 پۆلیس هینده له پیاوی مردوووه ترسا، تهنانهت له
 دهستگیرکردنی پیاوی زیندووش دهترسان و تهنها له
 دوورهوه هاواریان دهکرد: "دهی، برۆ به لای ئیشتهوه!"
 فهرمانبهره مردوووهکه جگه له پردی کالینکن، له شوینی
 تریش دهردهکهوت و ترسی خستبووه دلی ههموو
 کهسیکی ترسنۆکهوه.

بهلام ئیمه کهسه گرنگهکهمان له بیر خۆمان بردوووتهوه
 که له راستیدا هوکاری وهرچهرخانی ئەم چیرۆکه زۆر
 راستهقینهیه بوو. سهرهتا دهبییت ئهوه بلین ههر که

ئەكەكى ئەكەكەيچى ھەژار و داماو، كە ئىستا بوو ھە بە
خۆلەمىش، ئۆفيسەكەي بەجى ھىشت، كەسە گرنگەكە
ھەستى بە جۆرىك لە پەشىمانى كرد. دلسۆزى بەشىك
بوو لە ژيانى: لە راستىدا مېھرەبانى لە دلىدا ھەبوو،
بەلام پلەي پۆستەكەي ھەمىشە رېگرى لى دەكرد. ھەر
كە ھاورپىكەي دەرەوھى شارى ئۆفيسەكەي بەجى
ھىشت، بىرى لە ئەكەكى ئەكەكەيچى داماو دەكردەوھ.
دواي ئەوھش، نزيكەي ھەموو رۆژىك وینەي ئەكەكى
ئەكەكەيچى داماوى دەھاتە بەرچاوى كە بەرگەي
سەرزەنشەكەي نەگرت. ئەم خەيالانە ھىندە بىزاريان
دەكرد، دواي ھەفتەيەك فەرمانبەرىكى نارد بەدوايدا بو
ئەوھى زانىارىي لەسەر وەر بگرىت و چى بەو دەكرا،
ئامادە بوو بوى بكات؛ كە پىيان راگەياند ئەكەكى
ئەكەكەيچى لەناكاو بە ھۆي تايەكى بەرزەوھ گيانى لە
دەست داوھ، سەرھەتا تووشى شوكى كرد، ھەستى بە
تاوانبارى دەكرد و ھەموو ئەو رۆژە و رەي
دارووخابوو. وىستى خۆي لەم بىتاقەتییە دەر باز بكات
و رپووداوەكە لە بىر خۆي بباتەوھ، ئىوارەيەك رپوشت
بو مالى يەككە لە ھاورپىكانى و ھەموو ئەوانەي لەوئ
بوون، ھاوپلەي بوون، لەبەر ئەوھ ھەستى بە كۆتوبەند
نەدەكرد. ئەمە كارىگەرىيەكى چاوەرپواننەكراوى ھەبوو

له سهر دهر وون و عه قلی. ههستی ده کرد پوچی فراوان
 بووه، له گفتوگوکاندا پوو خوشی کرد - به کورتی، نه و
 شهوهی به خوشی به سهر برد. بو نانی ئیواره دوو
 پهرداخ شامپانیای خواردهوه - خواردنه وهیه که
 گوایه دلت خوش دهکات. شامپانیاکه هانی دا به ره و
 خوشی مل بنیت: بریاری دا نه پواته وه بو مال هوه، به لکو
 سهردانی ئافره تیکی به ره گهز نه لمانی بکات به ناوی
 کارولینا ئیقانوفا، ئافره تیک که هاو پرییه کی راسته قینه ی
 بوو. ده بیت نه وه بوتریت که که سه گرنگه که چیتر
 کورپکی گهنج نه بوو، چیتر میردیکی باش نه بوو، چیتر
 باوکیکی باشی خیزانیک نه بوو. دوو کورپی هه بوو که
 یه کیکیان له بالیوزخانه دهوامی ده کرد؛ کچیکی شازده
 سالیسی هه بوو لووتی بچووک و که میک قنج بوو،
 هه موو پوژیک ده پویشته بو لای باوکی و دهستی ماچ
 ده کرد و دهیوت: "پوژباش بابه." هاوسه ره که ی که
 هیشتا گهنج و به سیماش هیشتا جوان بوو، دهستی
 راده گرت بو میرده که ی ماچی بکات و دواتر خوشی
 ماچی دهستی نه وی ده کرد. که چی که سه گرنگه که
 نه گهرچی ره زامه ند و قایل بوو به ژیانی، به لایه وه
 ئاسایی و گونجاو بوو له ناوچه یه کی تری شاردا
 ئافره تیک هه بیت بو هاو پرییه تی. نه م ئافره ته له

هاوسه‌ری که سه گرنکه که گهنجتر و جوانتر نه‌بوو؛
 به‌لام له دنیا دا شتی وا ئالۆز هه‌یه و ئیشی ئیمه نییه
 حوکمی له‌سه‌ر بده‌ین. که سه گرنکه که پویشته خواره‌وه
 و سواری گالیسکه که بوو، به گالیسکه‌وانه‌که‌ی وت: "بو
 لای کارۆلینا ئیقانوفا". پالتۆیه‌کی گهرم و که‌شخه‌ی له
 به‌ردا بوو، ئەمه‌ ئەو جه‌وه بوو که پووسییه‌کان زۆر
 سه‌رسامی بوون که هیچ په‌نجدانیکی تیا نه‌بوو، ته‌نها
 بیرکردنه‌وه و خه‌یالی خو‌شی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک خو‌یان
 ده‌کرد به‌ عه‌قلی که سه‌که‌دا. هینده‌ خو‌ش‌حال بوو،
 پووداوه‌کانی ئەو شه‌وه‌ی لی‌ک ده‌دایه‌وه، هه‌موو ئەو
 قسانه‌ی که ده‌یکردن و جه‌ماوه‌ره‌که‌ی ده‌هینایه
 پیکه‌نین؛ ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیانی به‌ چرپه‌وه دووباره
 کرده‌وه و بینیی وه‌کو پیشتر هه‌زه‌لی بوون بو‌ی، له‌به‌ر
 ئەوه سه‌هیر نه‌بوو که جار جار له ناخی دل‌یه‌وه
 پیده‌که‌نیی. به‌لام هه‌ندی‌ک جار په‌شه‌بایه‌کی توند و
 زوقماوی و ورده‌به‌فراوی ده‌یکیشا به‌ پوخساریدا که
 خودا ده‌یزانی له کوی‌وه ده‌هات و له‌ناکاو به‌ هیزیکی
 به‌ده‌ر له سروشت ئیخه‌که‌ی هه‌لده‌دایه‌وه و ده‌یکیشا به
 سه‌ریدا، ئەمه‌ش کیشه‌یه‌کی به‌رده‌وام بوو بو‌ی، چونکه
 نه‌یده‌توانی خو‌ی لی لا بدات. که سه گرنکه که له‌ناکاو
 هه‌ستی کرد له پشته‌وه که‌سی‌ک به‌ توندی ئیخه‌که‌ی

گرت. که ئاوری دایه وه، سه رنجی دا پیاویکی بالاکورت
 پۆشاکیکی کۆنه ی له بهردایه، تۆقیی و ناسییه وه که
 ئەکاکێ ئەکاکیفیچ بوو. پوخساری فه رمانبه ره که وه کو
 به فر سپی داگه رابوو و ته و او له پوخساری مردوو
 ده چوو. به لام ترس له که سه گرنگه که دا هه موو
 سنووریکی به زاند که ده می پیاوه مردوو وه که جوولا و
 بۆنی ناخۆشی ناو کفنه که ی کرد به پوخساریدا و وتی:
 "ئاه! دوا جار دۆزیمه وه! دوا جار به ئیخه که ت گرتوومیت!
 پیویستم به و پالتۆیه یه! بۆ ئه وه ی هیچت بۆ نه کردم،
 به لکو سه رزه نشتت کردم - که واته ئیستا ئه وه ی خۆتم
 به ری!" که سه گرنگه داماوه که خه ریک بوو بمریت.
 هه رچه ند له بالیۆزخانه و له به رده م که سانی پله زمتردا
 خاوه ن کاره کته ر و خاوه ن کۆنترۆل بوایه، ئەگه رچی به
 سیما نیرینه که یدا هه موو که سیک پییان ده وت: "ئاه، چ
 کاره کته ریکه!" - لی ره دا وه کو هه موو ئه وانه ی که
 ده سه لاتیکی زۆریان هه بوو، هینده هه سستی به ترس
 ده کرد ته نانه ت پیی وابوو جه لته لیی ده دات. به په له
 پالتۆکه ی له شانی داکنه د و به ده نگ و شیوازیک که
 هه رگیز له هیی ئه و نه ده چوو، به گالیسکه وانه که ی وت:
 "زۆر به خیرایی به ره و ماله وه!" شو فی ره که ئەم ده نگ و
 شیوازی وتنه ی زیاتر له کاتی چاره نووسسازدا

ده بیست و دواتر دهنگیکی هیئده کاریگه‌ری تری به‌دوادا
 ده‌هات، له‌بهر مه‌ترسیی سه‌ری خسته ناو شان‌ه‌کانیه‌وه
 و قامچییه‌که‌ی وه‌شان‌د و وه‌کو تیری‌ک بۆی ده‌رچوو.
 پاش که‌میک، زیاتر له‌ش‌ه‌ش خوله‌ک، که‌سه‌گرن‌گه‌که‌ له
 به‌ر ده‌رگای مال‌ه‌وه‌دا بوو. به‌ر‌وخساریکی زه‌رده‌وه و
 به‌ترسه‌وه و به‌بی پالتۆکه‌ی، له‌جیاتیی ئه‌وه‌ی بۆ لای
 کارۆلینا ئیقانوفا بچیت، چوو بۆ مالی خو‌ی و به
 هیواشی و به‌شه‌له‌شه‌ل خو‌ی گه‌یانده ژووره‌که‌ی، ئه‌و
 شه‌وه‌ی به‌وپه‌ری نار‌ه‌حه‌تییه‌وه به‌سه‌ر برد و به‌یانیی
 رۆژی دواتر که‌ه‌ی راسته‌وخو پیی وت: "بابه ئه‌مرۆ
 زۆر ره‌نگت تیک چوو. "به‌لام بابه بی‌ده‌نگ بوو - به
 هیچ شی‌وه‌یه‌ک و له‌لای که‌س باسی ئه‌م رۆداوه‌که‌ی
 نه‌کرد که له‌کوی بووه و ویستوو‌یه‌تی بچیت بۆ کوی.

ئه‌م رۆداوه کاریگه‌رییه‌کی زۆری له‌سه‌ری هه‌بوو.
 ته‌نانه‌ت "چۆن له‌ده‌ستت دیت؟ ده‌زانیت له‌به‌رده‌م کیدا
 راوه‌ستاویت؟" ه‌کانیشی که‌م کرده‌وه، ئه‌گه‌ر دووباره‌شی
 بکر‌دایه‌ته‌وه، به‌بی گو‌یگرتن له‌بابه‌ته‌که‌ رۆوی نه‌ده‌دا.
 به‌لام له‌هه‌مووی سه‌یرتر ئه‌وه بوو که‌ پیاوه‌ مردوو‌ه‌که
 چیت‌ر ده‌رنه‌ده‌که‌وته‌وه: بی‌گومان پالتۆکه‌ی فه‌رمانده‌که
 زۆر به‌به‌ری ده‌بوو؛ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هیچ نه‌بی‌ت، چیت‌ر

کهس باسی ئەوہی نەدەکرد پالتۆکە ی لی دزراوہ. بەلام
 کۆمەلە کەسانیکێ ترساو و قەلەق ھەبوون کە رەتیان
 دەکردەوہ واز لەو بابەتە بەینن و بەردەوام دەیانوت
 فەرمانبەرە مردووہ کە ھیشتا لە شوینە چەپەک و
 دوورەکانی شاردا دەردەکەوێت. لە راستیشدا پۆلیسیک
 بە چاوی خۆی تارماییەکی لە پشتی خانووێہ کەوہ
 بینیبوو؛ بەلام لەبەر ئەوہی پۆلیسە کە قەلافەت و
 جەستە یەکی لاوازی ھەبوو، جارێکیان بەرازیکی گەورە
 و پیگە یشتوو لە خانووێہ کەوہ ھاتە دەرەوہ و خستی بە
 ئەرزدا، ھەندیک شوڤیری ئەو ناوچە یە بە بینینی ئەم
 دیمەنە کەوتنە پیکەنین. پۆلیسە کە وەک سەرپیچی نیو
 کۆپیکێ لە ھەموویان سەند و دواتر دای بە برنووتی -
 کەواتە، لەبەر ئەوہی بە سروشت جەستە ی لاواز بوو،
 نە یویرا رینگری لە تارماییە کە بکات، بەلکو تەنھا بەدوایدا
 رۆیشت بو تاریکییە کە ھەتا ئەم تارماییە لەناکاو ئاوری
 دایەوہ و وەستا و پرسیری کرد، "چیت دەوێت؟" کە
 مستی جوولاند، ھیندە گەورە بوو لە قەبارە ی مستی
 مروڤی زیندوودا نەبوو.

پۆلیسە کە وتی: "ھیچ." ئاوری دایەوہ بەرەو دواوہ. بەلام
 تارماییە کە ئیستا زۆر بالابەرز و سمیلێکی یە کجار

گەرەى ھەبوو. ئەوئش بەرەو پردى ئۆبوخوڤ
رۆئشت و زۆرى پئى نەچوو لە تارىكئيهكەى شەودا
دئار نەما.

غزله لنووس
عقلم بپو